Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 485
Vineri 19 decembrie 1958

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Pentru îndeplinirea măreţelor sarcini trasate de partid

Terenuri redate agriculturii

● 15.500 m. DE CANAL ● 600.000 DE ORE MUNCA VOLUNTARA ● PESTE 5.000 BRAŢE DE MUNCA MOBILIZATE ZILNIC

Insufleţiţi de chemarea partidului, ţăranii muncitori din 17 sate ale raionului Cehul Silvaniei au început în luna octombrie o mare lucrare pentru a reda noi terenuri agriculturii. Astfel, prin săparea de-a lungul văii Sălajului a unui canal de 15.500 de metri au fost redate circuitului agricol terenuri în suprafaţă de aproximativ 2.000 de hectare. Canalul a fost executat în întregime de ţăranii muncitori din satele Bulgari, Sălăţig, Naţişul Romîn, Cehul Silvaniei, Motiş, Doarţa de jos etc., ajutaţi de muncitorii şi funcţionarii diferitelor instituţii şi întreprinderi ale raionului.

Asistenţa tehnică a lucrărilor a fost asigurată prin tehnicieni ai secţiilor agricolă şi de drumuri ale sfatului popular raional. Pe şantierul deschis au participat zilnic peste 5.000 braţe de muncă. Numărul orelor de muncă voluntară depuse pe acest şantier s-a ridicat la mai bine de 600.000.

Incurajaţi de succesul dobîndit în această acţiune oamenii muncii din raionul Cehul Silvaniei au proiectat ca în anul viitor să execute lucrări hidroameliorative pe cel puţin 3.000 de hectare. Se prevede de asemenea ca în următorii 3—5 ani problema redării în circuitul permanent agricol a terenurilor supuse inundaţiilor să fie complet rezolvată.

Ing. MITRU PETRE
corespondent

Cultivată cu pricepere sfecla de zahăr dă recolte mari

Anul acesta sfecla de zahăr a produs în gospodăria noastră o recoltă medie de aproape 30.000 kg. la hectar. Obţinerea unei producţii bune într-un an nu tocmai prielnic se datoreşte sîrguinţei cu care au muncit colectiviştii această cultură, şi mai ales respectării regulilor agrotehnice. Iată pe scurt ce lucrări am făcut noi la cultura sfeclei de zahăr.

Sfecla a fost pusă după grîu într-un teren dinainte gunoit. Cele 40,25 hectare destinate sfeclei de zahăr au fost dezmiriştite şi apoi arate adînc toamna la 25-27 cm. Primăvara înainte de semănat au fost împrăştiate pe întreaga suprafaţă îngrăşăminte chimice. A urmat apoi o cultivaţie şi grăpatul terenului. Insămînţarea sfeclei de zahăr a început pe data de 27 martie. Odată cu sămînţa, pe circa 30 de ha au fost administrate şi cîte 100 kg. superfosfat la ha. O dată cu prima praşilă manuală s-a făcut şi răritul. Praşila a II-a s-a executat mecanic iar a III-a manual. Pentru combaterea buruienilor crescute după praşila a III-a, adică prin luna august, s-a efectuat şi plivitul. In luna septembrie a început recoltatul. Iată acum cîteva din rezultatele obţinute, pe echipe, la cultura sfeclei de zahăr. Echipa a III-a condusă de Silvia Onachi, bunăoară, care a efectuat lucrările de întreţinere în condiţii foarte bune, a recoltat de pe suprafaţa de 2,10 ha o producţie medie de 38.934 kg. la hectar. Producţii sporite a obţinut şi echipa a IV-a condusă de Ana Dăndărău: de pe suprafaţa de 3,50 ha. 39.000 kg. la hectar.

De pe cele 40,25 ha. cultivate cu sfeclă s-au obţinut în medie cîte 29.510 kg. la hectar. Cît priveşte venitul realizat de pe urma sfeclei, acesta a fost de 365.935 lei. In plus am primit 10.250 kg. de zahăr precum şi 57.000 kg. tăiţei de sfeclă cu care vom hrăni cele aproape 20 de bovine pe care le avem.

In scopul obţinerii unor producţii sporite de sfeclă de zahăr şi în anul viitor, pe terenul destinat acestei culturi, am efectuat dezmiriştitul, arătura adîncă de toamnă, introducînd sub brazdă şi îngrăşăminte.

LAZAR PUNI
brigadier la gospodăria agricolă colectivă Sîntana de Mureş, raionul Tg. Mureş

Mai mult zahăr şi ulei

In anul 1958, colectiviştii din satul Ghidici, raionul Calafat, au cultivat cu sfeclă de zahăr 30 de hectare, iar cu floarea-soarelui 7 hectare. Cu tot timpul neprielnic, făcînd întreţinerea culturilor potrivit regulilor agrotehnice, ei au obţinut recolte frumoase. Numai din cultura sfeclei de zahăr au realizat, de exemplu, un venit de peste 140.000 lei.

Discutînd documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, — pentru a contribui la asigurarea unor cît mai mari cantităţi de zahăr şi ulei comestibil, — membrii acestei gospodării colective au hotărît să cultive în 1959, peste 90 de hectare cu sfeclă de zahăr şi 30 de hectare cu floarea-soarelui.

Măsuri pentru creşterea suprafeţelor şi producţiei

In gospodăriile de stat din regiunea Baia Mare, în prezent colectivele de muncă studiază cu însufleţire documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie. Din cele relatate de către tov. Ioan Chioreanu, directorul Trustului, rezultă că în gospodăriile de stat din regiune, se prevede ca în anul viitor, suprafaţa arabilă să crească prin lucrări de ameliorații, desţeleniri etc., astfel încît să ajungă la 30.000 de hectare. In 1959, în gospodăriile de stat ale regiunii se vor efectua lucrări de ameliorații şi îmbunătăţiri funciare pentru a se reda agriculturii peste 2.000 de hectare. In plus, se vor iriga 100 hectare la gospodăria de stat Odoreu şi se vor reamenaja lucrările de irigaţii pe alte 100 de hectare, la gospodăriile de stat Satu Mare.

In 1959, floarea-soarelui şi sfecla de zahăr vor fi cultivate în gospodăriile de stat ale regiunii pe o suprafaţă de 400 de hectare, urmărindu-se a se obţine cel puţin 30.000 de kg sfeclă la hectar. Mai trebuie subliniat că în ce priveşte creşterea ovinelor, de pe acum recomandările consfătuirii de la Constanţa au fost depăşite cu 10 la sută. In 1959, turmele de oi din gospodăriile de stat ale regiunii Baia Mare vor creşte cu un şi mai mare procent.

Se pot planifica producţii mai mari

Sarcina de a acoperi în întregime consumul intern de zahăr şi ulei din producţie proprie este dusă la îndeplinire şi de către unităţile Trustului regional Gostat Constanţa. Pentru 1959 s-a repartizat culturii florii-soarelui o suprafaţă de 5.000 de ha. de aproape două ori mai mult decît anul acesta. Totodată s-a introdus în cultură şi sfeclă de zahăr. Pentru început se vor cultiva cu sfeclă 2.000 de ha de către gospodăriile de stat care au terenuri fertile şi irigabile în baltă. Terenurile au fost bine alese; sînt fertile şi aşezate de-a lungul Dunării, o cale de comunicaţie cît se poate de ieftină.

Din producţie proprie trebuie acoperit în întregime şi consumul de orez. Şi cultura acestei plante a fost extinsă cu 350 de hectare. Pe cele 950 de ha destinate culturii orezului au fost transportate peste 26.000 de tone de gunoi de grajd.

Producţiile planificate la hectar pentru cele trei culturi le considerăm însă prea mici: 2.800 de kg la orez şi 20 de tone la sfecla de zahăr. La floarea-soarelui s-au planificat 1.100 de kg la ha, adică tot atît cît s-au obţinut în medie în condiţiile nefavorabile ale anului acesta pe terenuri nefertilizate cu îngrăşăminte.

Că producţiile planificate se pot depăşi fără efort de către unităţile cultivatoare, nu încape îndoială. E necesar, de aceea, să se planifice producţii mai mari, apropiate de posibilităţile tehnico-materiale pe care le au gospodăriile.

M. BOCHEANU

Au fost contractate peste 150.000 de hectare cu sfeclă de zahăr

In întreaga ţară se desfăşoară în momentul de faţă intense acţiuni pentru traducerea în viaţă a uneia din sarcinile trasate agriculturii de Plenara C.C. al P.M.R.: asigurarea unei recolte bogate de sfeclă de zahăr, care să satisfacă în anul 1960 întregul consum de zahăr. Astfel, în zonele favorabile acestei culturi, au fost identificate pînă zilele acestea, aproape 125.000 de ha din cele 180.000 ha ce vor fi însămînţate în anul viitor cu sfeclă de zahăr.

In vederea producţiei anului viitor, fabricile de zahăr au şi contractat recolta de sfeclă de zahăr de pe 150.000 de ha. In regiunile Constanţa şi Craiova, planul de contractare al sfeclei de zahăr pe anul viitor a fost depăşit. De asemenea, această acţiune se desfăşoară într-un ritm intens în regiunile Stalin, Oradea, Cluj şi Regiunea Autonomă Maghiară — regiuni cu condiţii foarte favorabile de cultură.

Cultura sfeclei de zahăr, care aduce însemnate venituri cultivatorilor, este mult extinsă de către gospodăriile colective şi întovărăşirile agricole. In regiunea Timişoara, de exemplu, din cele 22.900 ha ce se vor cultiva în anul viitor, mai mult de 12.000 de ha au fost contractate pînă acum de gospodăriile colective, iar peste 6.000 de ha de întovărăşirile agricole.

La S.M.T. Bărcăneşti

La S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, se execută în prezent reparaţia utilajului agricol. In fotografie mecanicul Voinea Constantin, montînd pistoanele la un tractor I.A.R.
Foto: D. CONSTANTINESCU

Pentru îndeplinirea sarcinii economice centrale

Preţul de cost al grîului poate fi mult redus

In gospodăriile agricole de stat ca şi în întreprinderile industriale, reducerea preţului de cost este sarcina economică centrală. In expunerea făcută la recenta şedinţă plenară a C.C. al P.M.R., tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „Rezultatele introducerii tehnicii noi şi ale creşterii productivităţii muncii se oglindesc în reducerea preţului de cost, care constituie unul din indicii sintetici cei mai importanţi, un adevărat barometru ce înregistrează succesele şi lipsurile activităţii diferitelor ramuri ale economiei naţionale. Numai pe baza creşterii productivităţii muncii şi a reducerii preţului de cost, poate fi asigurată creşterea acumulărilor socialiste şi ridicarea continuă a nivelului de trai.

Reducerea costului producţiei într-o ramură cum e cultura grîului interesează în modul cel mai direct cu putinţă pe fiecare om. In privinţa acestei reduceri, gospodăriile de stat din regiunea Constanţa ne oferă date interesante din care se pot desprinde preţioase învăţăminte. La reducerea preţului de cost ia parte, în primul rînd, creşterea productivităţii muncii. Inzestrate cu maşini moderne, gospodăriile agricole de stat dobrogene au micşorat simţitor consumul de muncă vie. Folosirea cu randament sporit a maşinilor a dus, de asemenea, la reducerea simţitoare a cantităţii totale de muncă pe unitatea de produs. Deşi, odată cu introducerea sistemului îmbunătăţit de salarizare, cîştigul muncitorilor a sporit, preţul de cost al tonei de grîu a scăzut faţă de anul 1956 cu circa 25 la sută. Dar şi la nivelul actual există mari posibilităţi pentru reducerea cheltuielilor de producţie. Ne putem da seama de acest lucru urmărind cum participă salariul la formarea preţului de cost al tonei de grîu. Gospodăriile de stat „Donca Simo", Bărăganul şi Murfatlar au aceeaşi înzestrare tehnică, aceleaşi posibilităţi de folosire largă a maşinilor. In prima, salariul contribuie la formarea preţului de cost al tonei cu 72 de lei, iar în a doua, cu numai 32 de lei. Faţă de gospodăria agricolă de stat Murfatlar, cunoscută ca unitate cu profil viticol, gospodăria „Donca Simo" a plătit la tona de grîu un salariu de două ori mai mare. In asemenea situaţie nu-i de mirare că gospodăria de stat „Donca Simo" a produs tona de grîu la preţul de 604 lei, iar celelalte două unităţi la un cost mai mic de 500. Gospodăria Bărăganul, de pildă, deşi din cauza condiţiilor climatice nu şi-a îndeplinit planul producţiei globale, a obţinut un preţ de cost de numai 461 de lei tona. Dacă planul producţiei globale ar fi fost îndeplinit, reducerea preţului de cost ar fi fost şi mai mare.

Observaţii din cîteva gospodării agricole de stat constănţene

Rezervele pe care le au gospodăriile pentru reducerea preţului de cost ne sînt descoperite şi de raportul existent între totalul salariilor şi salariile plătite mecanizatorilor. La cultura grîului care poate fi mecanizată în întregime, în gospodăria de stat „Donca Simo" salariile tractoriştilor şi combinierilor reprezintă abia 10,8 la sută din totalul salariilor directe. In gospodăria de stat Murfatlar unde tona de grîu s-a obţinut la un preţ de cost cu 128 de lei mai mic, salariile mecanizatorilor reprezintă însă 73 la sută din salariile directe. Raportul acesta între salarii explică de ce la gospodăria de stat „Donca Simo" s-a cheltuit la tonă de două ori mai multă muncă vie decît la Murfatlar, de ce preţul de cost este mult mai ridicat în prima unitate.

Deşi nivelul mecanizării se reflectă în raportul dintre salarii socotesc că e bine să precizez că din totalul cheltuielilor, lucrările executate cu maşinile deţin 6,3 la sută în gospodăria de stat „Donca Simo", 10 la sută în gospodăria Bărăganul şi 23,54 la sută în gospodăria de stat Murfatlar. Iată deci că tehnica nouă cu care-i înzestrată prima gospodărie a fost puţin folosită; o bună parte din capacitatea maşinilor a rămas neîntrebuinţată. La gospodăria „Donca Simo" plata muncii tractoriştilor şi combinierilor reprezintă aproape 23 la sută din costul lucrărilor executate cu mijloace mecanizate. In gospodăria de stat Bărăganul plata mecanizatorilor deţine 18 la sută din acest cost. Cele două cifre procentuale ne arată că în prima gospodărie nu numai folosirea tehnicii noi, dar şi pro-

MARCEL CALIANU

(Continuare în pag. 3-a)

Planul anual îndeplinit în 11 luni

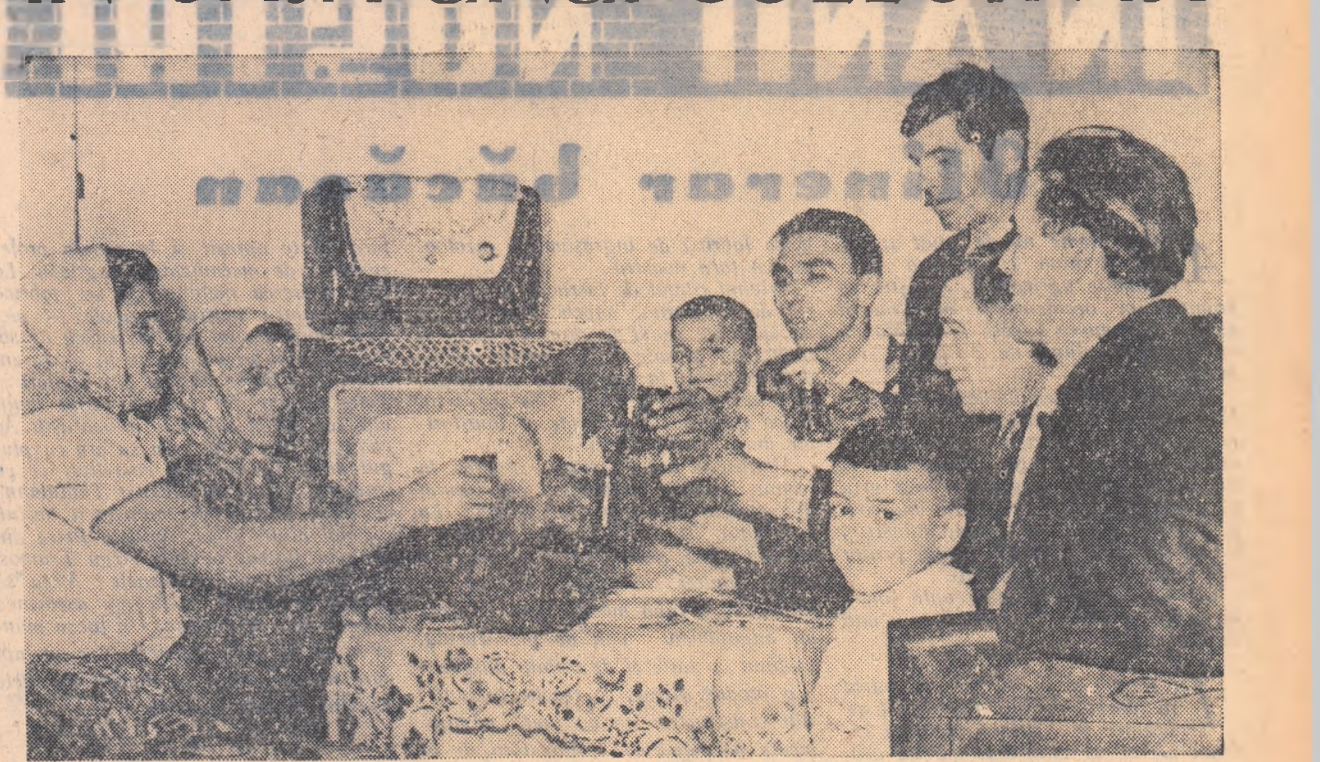
Piese de schimb recondiţionate peste plan

Muncitorii centrului mecanic Tulcea şi-au îndeplinit prevederile planului anual încă de la data de 1 decembrie, adică numai în 11 luni. Planul a fost îndeplinit şi depăşit la toţi indicii. Astfel, producţia globală a fost depăşită cu 1,7 la sută, producţia-marfă cu 2 la sută. Planul de fabricaţie a pieselor de schimb pentru tractoare şi maşini agricole a fost realizat în procent de 114,9 şi respectiv 200 la sută, cel de reparaţii cu 100,9 la sută. Au fost recondiţionate piese de schimb în proporţie de 139 la sută faţă de prevederile planului.

S-au evidenţiat în mod deosebit muncitorii Gh. Nicolau, H. Pamfil, I. Fistic, C. Anghel de la secţia turnătorie; C. Cazacu, T. Oprea, St. Haralambie, D. Silev de la strungărie; Şt. Velea, R. Ivanov, V. Stan de la secţia montaj; maistrul I. Ivanov, ca şi muncitorii I. Cristea, I. Ciumacenco, V. Luchian, V. Buftei şi alţii de la secţia lăcătuşerie.

M. ŢUŢUIANU
corespondentă

ÎN CASA UNUI COLECTIVIST

TELEVIZOR în casa unui om de la ţară, în casa colectivistului Nic. Negulescu din comuna Valea Călugărească, regiunea Ploeşti. Este un lucru care demonstrează cu prisosinţă ceea ce înseamnă munca şi veniturile în gospodăria colectivă.

Iată-l în fotografie pe ţăranul colectivist Nic. Negulescu în mijlocul familiei sale, avînd ca oaspeţi pe preşedintele gospodăriei Aurel Năstăsescu şi pe brigadierul Cristodor Bordeianu, închinînd un pahar cu vin pentru belşugul de produse şi banii primiţi în acest an din gospodăria colectivă.

Un eveniment de seamă în viaţa unităţilor agricole cooperatiste

MIRCEA GOGIOIU
director general în Ministerul Agriculturii şi Silviculturii

Documentele consfătuirii de la Constanţa a ţăranilor şi lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, au constituit un vast program pentru dezvoltarea unităţilor agricole cooperatiste. Ducînd la îndeplinire învăţăturile consfătuirii, multe unităţi agricole cooperatiste au obţinut rezultate însemnate în acest an. Iată, de pildă, gospodăria colectivă „23 August" din comuna Făcăeni, raionul Feteşti, şi-a mărit fondul de bază de aproape două ori faţă de 1955 (în prezent are un fond de bază de 1.207.000 lei). Veniturile colectiviştilor de asemenea au crescut. Dacă în 1955 au primit (bani) numai cîte 2.65 lei pentru o zi-muncă, în 1958, numai ca avans în bani li s-au cuvenit cîte 6,50 lei, iar cantitatea de cereale s-a ridicat la 10,300 kg pentru fiecare zi-muncă.

Acest lucru a fost cu putinţă datorită faptului că s-a muncit cu chibzuială, obţinîndu-se — cu toate condiţiile grele de climă din acest an, 1.550 kg grîu la hectar, 1.300 kg secară, 3.200 kg porumb ştiuleţi etc.

Rezultate bune a obţinut şi gospodăria colectivă din comuna Dragoş Vodă. Pentru fiecare zi-muncă, colectiviştii au primit cîte 3,400 kg grîu, 8 kg porumb, 1 kg orz şi 8,50 lei.

La obţinerea rezultatelor bune în unităţile agricole cooperatiste a contribuit şi faptul că la conducerea lor au fost aleşi oameni harnici, cinstiţi, buni organizatori, cu simţ de răspundere faţă de avutul obştesc, cu cunoştinţe tehnice şi pricepere organizatorică. De aceea, an de an creşte importanţa adunărilor generale de dări de seamă şi alegeri. Aceste adunări sînt largi şedinţe de lucru, unde se fac adînci analize a treburilor gospodăreşti, se dezbat probleme de cea mai mare importanţă pentru dezvoltarea unităţilor, pentru găsirea celor mai avansate metode de muncă şi a noi izvoare de venituri. Se înţelege că un asemenea eveniment trebuie bine pregătit. Aceasta cu atît mai mult, cu cît ştim că în anul acesta conform prevederilor statutare, odată cu discutarea şi aprobarea dărilor de seamă anuale se vor face noi alegeri ale noilor organe de conducere în gospodăriile colective în care membrii consiliului de conducere şi ai comisiei de revizie au împlinit 2 ani de activitate şi în întovărăşirile agricole în care au împlinit un an.

Adunările de dări de seamă, alegeri şi alcătuire a planurilor de producţie

Potrivit instrucţiunilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii trebuie luate o seamă de măsuri, pentru ca adunările generale de dări de seamă şi alegeri să se desfăşoare în condiţii bune.

Astfel, e necesar să se repartizeze pentru fiecare unitate (gospodărie colectivă, cooperativă agricolă de producţie sau întovărăşire agricolă) cîte un inginer sau tehnician care să răspundă de întocmirea lucrărilor de sfîrşit de an, privind dările de seamă pe 1958 şi a planurilor de producţie şi bugetelor de venituri şi cheltuieli pe 1959; să se facă o inventariere generală şi reală a tuturor mijloacelor economice de care dispune unitatea respectivă. Aceasta pe de o parte pentru a se putea stabili situaţia exactă la sfîrşitul anului în concordanţă cu evidenţa contabilă, iar pe de altă parte pentru a se stabili mijloacele care să intre în procesul de producţie al anului viitor. In această privinţă, trebuie dată o atenţie deosebită sectoarelor importante de producţie din unitate (magaziile, brigăzile, atelierele, întreprinderile anexe şi altele).

De mare importanţă este şi urmărirea încasării tuturor datoriilor. Să nu se mai petreacă neglijenţe ca aceea care s-au petrecut de pildă la gospodăria colectivă „Timpuri Noi" din Dudeşti-Cioplea, unde la ultima verificare a comisiei de revizie s-au găsit date pe credit la diferite persoane şi instituţii, produse şi bani în valoare de peste 20.000 lei. In afară de aceasta unii colectivişti au încasat venituri în plus, în dauna altora care au primit mai puţin. De semnalat că în acelaşi timp, cu toate că la această unitate

(Continuare în pag. 3-a)

Un centru de reproducţie fruntaş

In timpul scurt care s-a scurs de la înfiinţarea centrului de reproducţie şi de combatere a sterilităţii la animale din Arad, tehnicienii şi lucrătorii acestei unităţi au obţinut rezultate demne de toată lauda. Astfel în cele 10 comune deservite de centrul de reproducţie au fost însămînţate artificial pînă în ultima vreme peste 5.000 de vaci. Raportînd cheltuielile făcute la numărul vacilor însămînţate, rezultă că preţul de cost al unei însămînţări artificiale este de numai 46 lei, iar al unui viţel născut de 92 lei.

Cu totul alta a fost situaţia în anul trecut. In comunele Dorobanţi, Mîndruloc, Vladimirescu, Vinga şi altele, de pildă, din efectivul de 980 vaci montate pe cale naturală a rezultat un număr de 455 viţei. Costul unei monte naturale raportat la cheltuielile efectuate cu îngrijirea taurilor, consumul de furaje etc., a fost atunci de 121 lei, iar al unui viţel de 261 lei.

Pe lîngă avantajele economice arătate mai sus, această metodă prezintă foloase mari şi din punct de vedere practic. Astfel, prin utilizarea însămînţărilor artificiale în creşterea vacilor se remediază în bună măsură calitatea necorespunzătoare a produşilor rezultaţi. In plus, această metodă contribuie la combaterea sterilităţii taurinelor.

Ing. ANATOL PRISACARU

Pentru o sporită recoltă de orez

In toate regiunile cultivatoare de orez — Bucureşti, Galaţi, Constanţa, Craiova, Piteşti, Timişoara, Oradea şi Ploeşti — continuă să se efectueze lucrării în vederea obţinerii în anul viitor a unei recolte sporite de orez.

Potrivit sarcinii trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, în 1959 urmează să se asigure o producţie de orez care să satisfacă necesităţile interne de consum. In acest sens, o primă măsură în vederea realizării acestei sarcini, este extinderea suprafeţei cultivate la cel puţin 30.000 ha. In general acţiunea de identificare de noi terenuri pentru orezării s-a terminat în toate regiunile cultivatoare.

Ca şi în ceilalţi ani, statul pune la dispoziţia cultivatorilor seminţe de orez din soiurile cele mai productive, credite, sporuri de preţuri pentru cei ce depăşesc producţia planificată şi încheie contracte de cultură pe termen lung etc. In anul viitor, cea mai mare parte din suprafaţa ce se va cultiva cu orez aparţine sectorului agricol socialist-cooperatist, care poate folosi mai bine condiţiile naturale prielnice acestei culturi.

Experienţa bogată acumulată în ultimii ani de unităţile agricole socialist-cooperatiste în cultura orezului arată că prin efectuarea tuturor lucrărilor agricole la vreme şi în bune condiţii agrotehnice, se pot obţine recolte de 3.500—4.500 kg orez la hectar.

In această perioadă, cultivatorii de orez execută o bună parte din lucrările cerute de cultura orezului — amenajarea noilor orezării, efectuarea arăturilor adînci, încorporarea de îngrăşăminte în sol etc.

Direcţiile zonale de îmbunătăţiri funciare, sfaturile populare, staţiunile de maşini şi tractoare, Comitetul de Stat al apelor şi Comitetul de Stat pentru valorificarea produselor agricole, au un mare rol în intensificarea şi terminarea cît mai repede a lucrărilor ce se efectuează în această perioadă, ca şi în buna desfăşurare a celorlalte lucrări pentru a se asigura în anul viitor întreaga cantitate de orez necesară consumului intern.

NOI OGOARE UNITE

De la întovărăşire la gospodăria colectivă

Frumoasă a fost ziua cînd 86 de familii de ţărani întovărăşiţi din satul Găvăneştii-Vechi, regiunea Iaşi, au păşit pe treapta superioară a muncii în comun, înfiinţînd gospodăria colectivă, în care au adus suprafaţa de 254 de hectare. Dar mai frumoasă este fapta lor, căci drumul ales de bună voie de aceşti gospodari este într-adevăr drumul belşugului ţărănimii muncitoare.

Este drept că şi în întovărăşirea agricolă, ei au cules recolte bogate care au întrecut cu 4—500 kg la hectar pe cele ale ţăranilor cu gospodării individuale din satul lor, dar în gospodăria colectivă, posibilităţile sînt mai mari în a obţine recolte îmbelşugate, în a dezvolta creşterea animalelor, averea obştească, în a asigura venituri mari la ziua-muncă. Lucrul acesta le-a fost clar membrilor din comitetul de iniţiativă pentru înfiinţarea gospodăriei colective din Găvăneştii-Vechi, care au desfăşurat o rodnică muncă de lămurire.

— „Vă sînt mamă şi vă doresc numai binele" a spus, bunăoară, ţăranca muncitoare Elisabeta Ciubotaru, fiilor ei Ion şi Vasile, precum şi ginerilor ei Neculae Roiban şi Petre Tudose, sfătuindu-i să dea cerere de înscriere în gospodăria colectivă.

Bătrîna auzise şi văzuse multe lucruri bune din viaţa colectiviştilor de prin comunele învecinate şi de aceea, ca membră a comitetului de iniţiativă, a îndemnat nu numai pe feciorii şi ginerii ei, ci pe toţi consătenii cu care a stat de vorbă. Aşa au făcut şi comuniştii Vasile Mia, C-tin Florescu şi Ion Mavris din acest sat şi astfel a luat fiinţă zilele trecute gospodăria colectivă din Găvăneştii-Vechi, în care oamenii vor munci mai cu spor, ajutaţi de S.M.T. şi-şi vor făuri o viaţă nouă — a belşugului şi fericirii.

ÎN ANII NOȘTRI

Itinerar băcăoan

A fost o vreme nu de mult apusă, cînd Romînia era o „țară eminamente agricolă". Nu știu ce bogătași ai occidentului o taxaseră așa și denumirea fusese acceptată cu supunere de slugă de burghezia romînă.

Romînia țară „eminamente agricolă"! Mai pe înțelesul oamenilor, a oamenilor muncii făuritori de bunuri, aceasta însemna că țării noastre i se hărăzise rolul de a produce doar grîu și porumb, pepeni și varză, morcovi și dovlecii. „Industrie? Cum, industrie, de ce industrie? Asta e rostul țărilor din apus, a celor „avansate".

Cît de absurdă și nedreaptă apare această denumire, acum, în anii noștri!

În trenul spre Bicaz am intrat în vorbă cu un călător. Este inginer și conduce lucrările într-un sector al viitorului loc de acumulare de la baraj. „Cam în cîți ani s-ar fi construit hidrocentrala pe vremea regimului burghezo-moșieresc?" l-am întrebat. Supărat de o așa întrebare, mi-a răspuns povestindu-mi o întîmplare, foarte cunoscută, după cîte am înțeles, prin partea locului.

În 1910, un tînăr inginer pe nume Leonida, proaspăt absolvent al Școlii Politehnice a prezentat cîrmuitorilor țării planul folosirii apelor Bistriței pentru electrificarea Moldovei. „Putem face din apa Bistriței o apă vie, folositoare oamenilor", arăta Leonida. Planurile lui înaripate au fost considerate utopice și deci respinse.

Din această relatare scurtă, am înțeles răspunsul la întrebare niciodată sub burghezie, hidrocentrala n-ar fi fost construită. Și acum, iată, un imens șantier de unde peste doi ani, la terminarea lucrărilor, lumina va țîșni pînă departe strălucind peste așezările moldovene. În același timp, tot din această cetate a luminii va porni comanda pentru irigarea unei suprafețe agricole de cca 300.000 de ha din cîmpia Moldovei și o parte a Bărăganului.

La Bicaz, munca se măsoară în mii și zeci de mii de metri cubi de beton. Aceste cifre, îți dau cu putere imaginea grandioasă a construcției. „Babele" de pe Ceahlău privesc și ele parcă cu mirare schimbările la care sînt martore. În corpul barajului s-au turnat numai în acest an aproape 280.000 m.c. de beton. Centrala hidrocentralei a „înghițit" și ea în acelaș răstimp 16.000 m.c. de beton. Țară eminamente agricolă? Nu, Țară eminamente industrial-agrară așa cum numai oamenii scăpați de stăpîni o pot face. I-a fost dat inginerului Leonida, visătorul neînțeles altă dată să-și vadă înfăptuit visul: a fost prezent la solemnitatea primei schimbări de albie a apelor Bistriței.

Dar parcă numai Bicazul stă mărturie a puternicului avînt industrial din această regiune?

Pînă în 1960, combinatul chimic de la Săvinești va intra parțial în funcțiune. La Roznov se ridică cea mai mare fabrică de îngrășăminte azotoase din țara noastră.

Privind ritmul de lucru de pe șantierul de la Roznov capeți convingerea că sarcinile ce și le propun oamenii muncii de la sate de a spori în viitorii ani producția la hectar vor fi îndeplinite fără doar și poate. Se pot bizui și pe sprijinul de nădejde al făuritorilor marii întreprinderi.

Munca pe acest șantier scoate la iveală calitățile deosebite ale omului nou crescut și educat de partid. La o recentă consfătuire de producție, Carol Covaci, șeful echipei de dulgheri de pe șantier s-a angajat să dea cofrajele cu o lună mai devreme. A fost un angajament plin de îndrăzneală, susținut cu tărie și de ceilalți dulgheri. S-a produs, firesc, „o reacție în lanț". Alți constructori și-au luat angajamente asemănătoare. Muncitorii de la turnarea fundației compresoarelor au hotărît să termine carcasa la cele trei blocuri în numai 60 de ore. La fiecare două minute un metru cub de beton — e un ritm de muncă nemaiîntîlnit pe șantiere.

Am zăbovit la Roman mai multă vreme. Inima industrială a orașului e reprezentată de întreprinderea metalurgică, altă dată formată din niște ateliere amărîte, greu de observat. Complicate mașini te întîmpină în tot locul: strunguri, raboteze, freze. Privești aceste mașini și vezi în ele expresia colaborării frățești dintre țările socialiste. Ți-e cunoscută plăcuța prinsă pe strungul construit la „Iosif Rangheț" din Arad. Alături, mașini cu marcă de fabrici mai puțin cunoscute: sovietică, cehoslovacă, din R. D. Germană. Într-o hală mare, luminoasă, un autocar se mișcă necontenit. Cresc stivele de piese frumos rînduite: pinioane pentru cutiile de viteze de tractor „UTOS 26", pinioane pentru pompa de ulei a tractorului K-D-35, cămăși de cilindru, pistoane. Din fabrica de ... nesc neîncetat trenuri încărcate cu piese de schimb destinate sutelor de S.M.T.-uri de pe întinsul țării. Aceste piese ieșite din mîinile muncitorilor romîni, exprimă și ele foarte sugestiv ajutorul pe care muncitorii fabricilor îl dă continuu țăranului muncitor în strădania sa pentru mai multă pîine.

Împreună cu inginerul Ion Ferchelue, fost strungar la uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, privesc fotografiile de la panoul de onoare. Sînt în majoritate fotografii ale membrilor sau candidaților de partid. Frezorul Victor Harabagiu, strungarul Constantin Ungureanu, rectificatoarea Safta Băncilă, cîțiva dintre fruntașii unei întreprinderi socialiste fruntașe.

...Nu se cade să pleci din Roman fără să te oprești și la școala profesională de mecanizatori agricoli. La întreprinderea metalurgică se fabrică piese pentru mașini agricole — aici elevii învață cum să folosească aceste mașini. Sînt în majoritate fii de țărani muncitori. Bujor Mircea din Cotnari și Petre Eugen din Trifești ca și mulți alții de altfel, sînt fii de întovărășiți. Au venit să învețe nu cum să are cu plugul tras de doi boi costelivi, ci cu tractorul făurit la „Ernst Thälmann" cu piese trimise de muncitorii vecini.

Unul dintre elevi, Antoniu Petre din comuna Bilea, raionul Tîrgu Frumos, are gînduri mai îndrăznețe: Vrea să urmeze Institutul Politehnic asemenea fratelui său, Gheorghe. Un țăran muncitor cu doi copii ingineri — e un fapt care nu mai miră pe nimeni în zilele acestea, în țara noastră.

★

Am intitulat aceste însemnări „Itinerar băcăoan". Cu toate străduințele, acest itinerar e departe de a fi complet. I.M.S. „Ceahlăul" din Piatra Neamț producătoare de semănători și cultivatoare, puternicul complex industrial Borzești cu termocentrala și rafinăria, și (în viitorul apropiat), un mare combinat chimic, fabricile de zahăr, de spirt și amidon de la Roman, Sascut, Mărgineni, Piatra Neamț, Bacău, sînt și ele numai o parte din sistemul industrial al unei regiuni altă dată „țară eminamente agricolă".

Toate aceste întreprinderi produc sau vor produce într-un viitor foarte apropiat bunuri destinate nevoilor omului ce le făurește.

T. OPREA

Repetiție înaintea concursului

Pioniera Pop Rodica, din comuna Buteni, regiunea Oradea, a luat premiul I (solo voce) la concursul republican de cîntece și dansuri pentru pionieri și școlari.

Acum, sub îndrumarea mamei sale se pregătește cu sîrg pentru cel de-al V-lea concurs pe țară.

FOTO: M. IVANCIU

ȘTIAȚI CĂ...

...în agricultura R. D. Vietnam funcționează în prezent peste 200.000 brigăzi de ajutor reciproc în muncă? Aceste brigăzi care poartă denumirea de „predecesorii cooperativelor socialiste", cuprind aproximativ 1.500.000 de țărani muncitori cu familiile lor, adică peste 52 la sută din numărul total al gospodăriilor țărănești din R.D. Vietnam.

...din rămășițele de la prelucrarea țițeiului s-au obținut o serie de noi stimulatori ai creșterii plantelor? Agrochimistul azerbaidjean Gusseinov a demonstrat că doze de 100—500 grame per ha din stimulatorul său (o sare a acidului naftonic) sporesc recolta de varză cu peste 5 tone, iar recolta de roșii cu 7 tone la hectar. Experiențele au dovedit că noul preparat poate fi folosit cu succes și în creșterea animalelor. Amestecînd doze microscopice de stimulator în hrana mieilor, puilor și iepurilor, aceștia cresc și se dezvoltă mai repede.

...vitaminele obținute pe cale farmaceutică din morcovi și sfeclă au proprietatea de a vindeca arsurile grave, numeroase boli ulceroase și de piele, mărind totodată rezistența organismului la diferite boli infecțioase?

...în China a fost descoperită o mare subterană? După unele date se crede că ea ocupă o suprafață de 200.000 km pătrați. Această mare formată în urmă cu 25.000 de ani făcea parte din Marea Chinei de Est.

Mai multă atenție creșterii păsărilor în regiunea Ploești

După consfătuirea de la Constanța, numeroase gospodării agricole de stat și cooperatiste din regiunea Ploești au început să dezvolte pe lîngă fermele de animale și creșterea păsărilor. Pot fi date ca exemplu gospodăriile colective din comunele Romînești, Aricești-Rahivani, Vîlvele, Știubei, Ziduri, Baba Ana, Florica, Padina și altele. În anul 1958 au crescut pui și păsări de rasă, de pe urma cărora colectiviștii au obținut însemnate venituri bănești. Bunăoară gospodăria colectivă din Romînești a crescut în anul acesta 2.000 pui, cea din Știubei 2.500 de pui. Ca urmare, gospodăriile mai sus amintite posedă astăzi ferme avicole cu cîte 700 și 800 de găini ouătoare de la care se furnizează ouă pentru incubație. Desigur, acesta este numai un început promițător. Pentru dezvoltarea creșterii păsărilor, unele gospodării colective, printre care se numără cele din Romînești, Aricești, Vîlcele, au fost dotate cu incubatoare.

În același scop a fost extinsă și rețeaua de incubație artificială de pe lîngă sfaturile populare. În prezent, această rețea inclusiv cea a gospodăriilor colective, are o capacitate totală de 34.150 ouă pe serie. Ca urmare a recomandărilor consfătuirii de la Constanța, pe lîngă stațiunile de incubație raionale existente în regiunea Ploești au fost construite în acest an, două unități noi: centrul avicol Blejoi și stațiunea de incubație Simileasca-Buzău, cu o capacitate totală de 85.000 ouă pe serie. De asemenea, este prevăzut să se construiască încă o stațiune de incubație pe lîngă secția agricolă a raionului Rîmnicu Sărat ce va avea o capacitate de 30.000 ouă pe serie fiind prevăzută și cu o hală de creștere a puilor în baterii.

Datorită bunei organizări a procesului de incubație în gospodăriile colective și stațiunile de incubație de pe lîngă secțiile agricole raionale, planul privitor la scoaterea și difuzarea puilor de o zi a fost în anul acesta depășit cu aproape 60.000 pui. Demn de subliniat este și faptul că pentru creșterea rațională a puilor, gospodăriile colective și-au amenajat puiernițe corespunzătoare, școlarizîndu-se în același timp din rîndul colectiviștilor operatorii pentru procesul de incubație și îngrijitorii de păsări.

CONDIȚII DE CREȘTERE NECORESPUNZĂTOARE — REZULTATE SLABE

Trebuie arătat că planul în sectorul avicol al gospodăriilor de stat Movila Vulpii, Puchenii Mari, Cilibia și Săhăteni, cît și la stațiunea de incubație Buda-Ploești, n-a fost realizat în întregime.

Deficiențe însemnate au fost înregistrate mai ales în creșterea păsărilor pentru prăsilă și a tineretului. Multe gospodării agricole de stat din regiune nu dau atenția cuvenită creșterii unor nuclee de păsări productive. În aceste unități nu se practică selecția păsărilor. Bunăoară, într-o crescătorie, alături de găini adulte d... doi ani, se pot găsi puicuțe scoa... se din lunile de vară ale anului ... cesta. Aceste puicuțe incomplet de... voltate care vor intra în producți... de-abia în lunile martie-aprilie ale ... nului viitor, nu pot constitui nici p... departe un material bun de prăsilă.

Așa după cum era și de așteptat, ... aceste loturi de păsări incomplet de... voltate și în parte degenerate dator... tă hrănirii necorespunzătoare, s-au în... cuibat cu ușurință unele boli micr... biene și parazitare care au dus la pie... deri însemnate în efectivele de păsă... adulte cît mai ales la tineretul avia... Cu toate că în crescătoriile de păsă... din regiunea Ploești au fost semna... late în vara aceasta unele cazuri d... tifoză aviară și leucoze, organele Tr... stului nu au luat măsuri în vederea v... rificării calității ouălelor pentru incuba... O vină pentru această situație o poa... tă și organele tehnice din direcți... zootehnică a Departamentului Gosp... care deși au fost înființate la vrem... au tărăgănat mult timp luarea ... măsuri corespunzătoare. Ca urmare u... însemnat număr de pui scoși în luni... de vară au pierit de diaree albă ... alte defecțiuni de creștere.

MĂSURI CE SE IMPUN

Pentru sporirea producției de ou... și carne de pasăre, gospodăriile ... stat din regiunea Ploești au datori... să-și organizeze în cel mai scurt tim... nuclee de păsări de elită atît pent... nevoile proprii cît și pentru cele a... gospodăriilor colective din regiune. ... acest scop, paralel cu îmbunătățire... simțitoare a condițiilor de hrănire, c... zare și întreținere a păsărilor și a t... neretului trebuie să se acor... mai multă atenție selecției păsăril... pentru reproducție în așa fel încît ... viitor să se folosească la incubați... numai ouă provenite de la găini pr... ductive și neinfectate de tifoză avi... ră. O deosebită grijă trebuie acordat... măsurilor de prevenire și combate... a maladiilor la păsări. În această d... recție este necesar să se extindă cre... terea păsărilor și a tineretului ... tabere de vară, pe lucerniere. T... nînd seama că incubația artificial... este un proces tehnologic foarte com... plex, este nevoie ca organele region... le să ia măsuri pentru ca pe lîngă fi... care stațiune de incubație să se orga... nizeze crescătorii de păsări care s... asigure pînă la 50 la sută din produ... ția de ouă necesare incubației. Pe... tru a se evita pierderile prin supra... aglomerare trebuie extinsă dezvolt... rea aviculturii nu numai în gospod... riile care au crescătorii organizate, ... și în celelalte unități, adică în fiec... re fermă sau secție teritorială unde s... pot folosi rațional miriștile și rest... rile de nutrețuri care de obicei se ir... sesc.

TRAIAN BILBIIE

VEȘTI DESPRE CURSURILE AGROZOOTEHNICE DE MASĂ

În raionul Turda învățămîntul agrozootehnic de masă a fost organizat în acest an la un număr mai mare de unități, numărul cursanților sporind și el în proporția corespunzătoare.

La gospodăria agricolă colectivă „Mihai Viteazul" prima lecție la care au participat 25 de colectiviști — a fost ținută de inginerul Adam Alexandru. Lecția a fost însoțită de proiecții de diafilme.

La căminul cultural din Micești, s-au ținut pînă acum două lecții la care au participat 36 de țărani muncitori. În comuna Posaga, 40 de țărani muncitori au participat la cele două lecții. Alte cercuri și-au început activitatea și în comunele Turda Nouă, Plăiești, Luncani etc.

Ing. IACOB POJAR
corespondent

În raionul Videle, regiunea București, s-au deschis în acest an 50 cercuri agrozootehnice și 46 cicluri de lecții, pe lîngă unitățile socialiste și căminele culturale. Pentru a asigura buna lor desfășurare lectorii au fost instruiți din vreme, s-au procurat materialele didactice necesare și s-au amenajat sălile de cursuri.

Pe întreg raionul, cursurile sînt urmate de peste 1.500 cursanți — mecanizatori, colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală.

ION DUMITRESCU
corespondent

În comuna Cîndești, raionul Buhuși, s-au deschis la 6 decembrie cursurile agrozootehnice de masă. La gospodăria agricolă colectivă din comună, prima lecție „Îngrășămintele chimice și naturale și foloasele lor" a fost predată de tov. ing Marian I.

În aceeași zi s-a deschis cercul agrotehnic de pe lîngă căminul cultural la care participă un număr de 50 cursanți, precum și cercul de cultură generală de pe lîngă căminul cultural la care s-au înscris 25 țărani muncitori.

TACHE VASILACHE
corespondent

În cadrul gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, regiunea Constanța, funcționează în acest an 4 cercuri de învățămînt agrozootehnic și anume: agrotehnic, zootehnic, legumicol și viti-pomicol. Numărul cursanților se ridică la 210, din care 125 urmează cercul agrotehnic, 30 cercul zootehnic, 25 cercul legumicol și 30 cel viti-pomicol.

În cadrul lecțiilor — care se țin de două ori pe săptămînă — cursanții au propus să se lămurească și problemele puse de concursul „Cine știe, ne scrie". Lecțiile vor fi predate de ing. agronom Suci Mihai și ing. zootehnist Botez Gheorghe.

CONSTANTIN FRÎNCU
corespondent

Dornici de a cunoaște metodele agrotehnice înaintate pentru lucrarea rațională a pămîntului, țăranii muncitori și membrii întovărășirii agricole „8 Mai" din comuna Săcueni, regiunea Oradea, s-au înscris în număr mare la cercul agrotehnic din localitate.

Cercul agrotehnic din Săcueni și-a început activitatea zilele trecute, în localul școlii de 7 ani și va cuprinde 15 lecții.

Cu prilejul începerii cursului, membrii cercului agrotehnic și-au exprimat recunoștința față de organele de partid și de stat, care le oferă posibilitatea de a-și ridica necontenit nivelul cunoștințelor agrotehnice.

EUSEBIU MIHAILESCU
corespondent

La sediul căminului cultural din comuna Deleni, raionul Vaslui, s-a deschis zilele acestea un cerc agrotehnic, la care iau parte 28 de țărani muncitori de toate vîrstele.

Prima lecție, „Despre sol, însușirile solului și tipurile de sol" a fost predată de profesoara Beatrice Pintilie. Fiind însoțită și de explicații și demonstrații practice, lecția a stîrnit un mare interes în rîndul cursanților.

VICTOR VASILIU
corespondent

SĂPTAMÎNA CĂRȚII ROMÎNEȘTI

În întreaga țară deschiderea „Săptămînii cărții" a prilejuit numeroase manifestări culturale.

La București, în cadrul manifestărilor din această săptămînă, s-a deschis bazarul cărții romînești. Aici sînt expuse lucrări ale scriitorilor noștri clasici și contemporani, cărți științifice, tehnice și politice ilustrînd avîntul pe care l-a luat cartea în anii regimului democrat-popular.

Pentru a marca acest eveniment important în viața culturală, și în restul țării au loc numeroase manifestări. Astfel, în regiunea Constanța, în cadrul „Săptămînii cărții" se vor ține la căminele culturale conferințe cu tema „Cartea romînească de la prima tipăritură a lui Macarie și pînă la edițiile festive de azi".

Un mare număr de scriitori și alți intelectuali vor vorbi în cadrul manifestărilor organizate în acest răstimp, despre creația lor și despre progresele uriașe realizate în anii regimului nostru în munca de culturalizare a oamenilor muncii. De pildă, zilele acestea scriitorul Viniciu Gafița, va vorbi țăranilor muncitori din comuna Ploscа, raionul Alexandria, despre lucrarea sa „Tașca de piele", iar inginerul Dinu Proca va susține la căminul cultural din comuna Mînăstirea, raionul Oltenița, conferința „Sfaturi agricole pentru țărani".

O inițiativă deosebit de valoroasă au luat organizațiile U.T.M. din regiunea Hunedoara, care au hotărît să desfășoare o largă acțiune de difuzare și popularizare a cărții sub lozinca „Nici un tînăr fără bibliotecă personală".

Răspunzînd interesului mereu crescînd al masei de cititori, editurile au scos de sub tipar cărți ale unora dintre cei mai cunoscuți scriitori. Așa au apărut „Mara" de Ion Slavici, „Rădăcinile sînt amare" de Zaharia Stancu, „Bondocel își alege o meserie" de Marcel Breslașu ș.a.

Printre lucrările de specialitate apărute de curînd în Editura Agrosilvică de Stat se numără volumul inginerului Silli Valeriu despre „Mecanizarea culturii sfeclei de zahăr", a lui I. Lemel intitulat „Ungerea tractoarelor, mașinilor agricole și autovehiculelor", a lui Popa M. și Balaci C. despre „Rodarea, reglarea și încercarea mașinilor agricole" ș.a.

SATIRĂ ȘI UMOR

„JUDECATA" LENEȘULUI

— Muncă de pomană și cu parazăpezile astea!
— De ce vecine?
— Păi la primăvară tot se topește zăpada...

Dragă nevastă,

Doresc ca factorul poștal să te găsească acasă cu această scrisoare, prin care te anunț că am ajuns acum patru zile la baza de recepție din Lehliu în interes de predarea porumbului contractat. Dacă nu m-am întors încă acasă, la noi în comuna Axintele, să nu care cumva să-ți închipui că mă întorc mîine. Iar dacă vrei să știi precis cînd viu acasă, află că asta vreau să știu și eu. Aici, în Lehliu, unde mă găsesc, din vinul și pastrama de la bodegă nu m-am ales decît cu înghițitul în sec, deoarece responsabilul nu vinde pe datorie nimic. Iar banii de acasă pe care eu întîi n-am vrut să-i iau, fiind prea puțini, nu mi-au ajuns decît pentru țigări și chibrite, dar mi-te să-i mai investesc într-un chef de unul singur.

Cum te știu femeie isteață la minte, că altfel nu m-ai fi luat de bărbat, vei înțelege că n-am încasat încă banii pe cele 1.500 kg. de porumb, predat la contractare încă de cum am sosit. Asta pentru că în timp ce baza mi-a recepționat porumbul, eu n-am recepționat pe casierul Paul Mihăilescu, după care duc dorul. Căci casierul ăsta seamănă leit cu personalul de Constanța, întrucît stă foarte puțin la Lehliu. Și cum să nu șadă, cînd el este mai puțin casier și mai mult navetist, fiind căsătorit cu casă la București.

De aia, cine nu apucă să-și ia de la dînsul banii pînă la ora 16 și 58 minute, cînd îi pleacă trenul, apucă a doua zi tot la baza de recepție. Acu să nu intri la idei că acest casier nu-și vede de treburi. Își vede, însă, prost. Cum vine aici, cu trenul de ora nouă dimineața, se duce la bancă după bani. Acolo în doi timpi și trei mișcări ia banii și pe urmă pleacă. Pleacă... prin birouri ca să povestească ultimele snoave auzite în tren. Așa că, în timp ce-i înveselește pe unii, îi întristează pe alții ca mine și ceilalți care îl așteptăm aici cu zilele.

Lipsa mea de acasă deci se explică prin prezența mea aici, că dacă-s într-un loc nu pot fi în altul, eu nefiind scamator de bîlci. Și n-are nici un rost să vin seara acasă fără bani ca a doua zi dimineața s-o pornesc după bani. Doar n-o să pun caii noștri să înghită zilnic în loc de fîn, cîte o porție de 44 kilometri cît e dus și întors de la noi din Axintele și pînă la Lehliu, fie cu căruța, fie pe jos.

Aici, la baza de recepție, m-am întîlnit cu un om din comuna Horia, cu care am făcut armată. El a venit cu un coș cu floarea-soarelui și un sac cu rufe. Ba și-a adus și un brici, că altfel cînd avea să ia banii nu-i mai putea lua, deoarece fotografia de pe buletin n-are barbă. Deh, omul știe meteahna lui Mihăilescu de pe vremea cînd era casier la baza din Sighireanu.

Închei acum scrisoarea cu gîndul la tine și la casier. Rămîi deci cu bine, că eu rămîn cu așteptatul. Și vezi, nu uita de anul nou să-mi trimiți și mie un copan de pasăre, niște cozonac și o sticlă cu drojdie,

Al tău soț îndepărtat cu 22 de km. de tine,

OPREA MOGOȘ
pentru conformitate
V. D. POPA

FELURITE ȘTIRI

Duminica trecută, la sfatul popular regional Oradea, a avut loc festivitatea înmînării unor ordine și medalii conferite de Prezidiul Marii Adunări Naționale cu prilejul celui de-al III-lea Congres al cooperației de consum din țara noastră, unor lucrători din unitățile comerțului cooperatist pentru merite deosebite în muncă și activitate îndelungată în comerțul cooperatist.

★

În primele trei trimestre ale acestui an, gospodăriile agricole colective din regiunea Cluj au obținut prin vînzarea de produse agricole, vegetale și animale, către stat, pe bază de contracte și vînzări la piață venituri bănești de peste 30.000.000 lei.

★

La consfătuirea regională a pomicultorilor care a avut loc recent la Tg. Jiu, regiunea Craiova, s-a hotărît ca în următorii ani să se valorifice peste 17.000 ha terenuri neproductive prin plantări de pomi fructiferi.

În zilele care au urmat de la data ținerii consfătuirii, hotărîrea pomicultorilor a început să devină realitate. Astfel, în cîteva zile au și fost plantate cu pomi fructiferi peste 520 de ha terenuri degradate.

★

117 întovărășiri agricole, din regiunea Hunedoara în care au avut loc pînă acum adunări generale, au hotărît să încheie contracte pentru a vinde statului aproape 1.100 tone de grîu și porumb din recolta anului viitor. Membrii întovărășirii agricole „Drumul Socialismului" din comuna Sînandrei, de pildă, au încheiat contracte pentru 30.000 de kg de grîu și 22.000 kg de porumb,

★

Duminica trecută 128 de familii de țărani muncitori din comuna Boldur, regiunea Timișoara, care pînă acum au făcut parte din întovărășirea agricolă, au hotărît să treacă la forma superioară de cooperare în muncă, constituind gospodăria colectivă „Viață Nouă". Noii colectiviști au adus în gospodărie un număr mare de animale de muncă și unelte agricole, pe lîngă cele 600 de ha de teren arabil.

★

În întreaga țară, pînă la sfîrșitul săptămînii trecute s-a însămînțat cu legume o suprafață de peste 6.600 de ha, din care la gospodăriile colective aproape 900 de ha, iar în sectorul individual peste 5.000 de ha. Pentru irigat legume s-au amenajat peste **20.000 de ha.**

Banca cooperativă din Secueni

Banca cooperativă din Secueni, regiunea Bacău, mai deservește și pe locuitorii comunelor Porcești, Cîrligi, Onișcani. Anul acesta în bancă s-au înscris 544 de membri cu 564 de părți sociale. Din acestea, 322 de părți sociale au și fost achitate.

Printre cei care au împrumutat bani în ultimele zile se numără și locuitorii Vașnic T. Ion cu 2.500 de lei și Lazăr Pricop cu 3.000 de lei. Cu banii împrumutați primul și-a cumpărat o vacă, iar celălalt și-a construit u... grajd.

Banca din Secueni efectuează d... cîtva timp și operațiuni C.E.C. Di... cauza muncii slabe a consiliului d... conducere rezultatele nu sînt de lau... dă. Pînă în prezent au fost depu... spre fructificare 2.500 de lei de către 2 deponători.

E. IBRIAN
corespondent

Întrecerea achizitorilor

E vorba despre achizitorii O.R.A.C.A. — regiunea Suceava. Drapelul de fruntaș pe ramură în semestrul întîi a fost primit de oficiul regional Suceava care se luptă să-l mențină și în semestrul al doilea. Realizările de pînă acum — îndeplinirea planului în procent de 111 la sută la preluarea prin achiziții și contractări — constituie un succes important. Planul a fost depășit și la preluarea cărnii de porc cu 4 la sută. Fruntașe sînt oficiile raionale Fălticeni cu 26 de procente peste plan și Cîmpulung cu 11 procente. Singure oficiile raionale Să... veni și Darabani au rămas în urm... cu realizarea planului. În raionul Da... rabani se neglijează contractările ... lucru complet greșit. Contractări... dau siguranța că la anumite termen... cantitățile contractate iau drum... orașelor. În ansamblu pe regiun... situața încheierii contractelor se pre... zintă bine, planul fiind depășit cu 4... la sută la vite mari, 57 la sută l... mînzați, 14 la sută la porci.

VLADIMIR HERTOG
corespondent

Iarna le găsește pregătite

Se știe că iarna se circulă mai greu. Din această pricină cooperativele din raionul Vaslui s-au aprovizionat din timp cu un bogat sortiment de mărfuri. În cantități mari au fost aduse în magazine sare, petrol, chibrituri, țigări etc. La fiecar... cooperativă s-a construit cîte un ba... zin de 2.000 de litri care a fost um... plut cu petrol.

V. VASILE
corespondent

Mai poate fi preluat grîu

De la terminarea recoltării grîului au trecut peste trei luni; anul se apropie de sfîrșit. În magaziile statului continuă însă să intre grîu. Oamenii își fac socotelile, văd ce le prisosește și se îndreaptă cu prisosul spre baze și cooperative. În raionul Pașcani au fost preluate în vremea treierișului sute de mii de kg. Alte mii și mii de kg. se adaugă acum. Cincisprezece cooperative din raion au achiziționat peste 300 de tone. Succese asemănătoare obține întreaga regiune care și-a îndeplinit planul la achiziții de grîu prin cooperative în procent de 150 la sută. Ținînd seama atît de nevoile statului cît și de posibilitățile lor, numeroși producători agricoli din raionul Pașcani predau grîu în contul altor produse. Astfel, în locul ovăzului, porumbului, finului etc., s-au predat în ultimele zile prin echivalență peste 35 de tone de grîu. Alte 28 de tone au fost predate în contul produselor animale.

Aceste cifre arată că multor țărani muncitori din raion le prisosește grîu, care se mai poate deci achiziționa. Uniunea raională a cooperativelor de consum îl poate achiziționa cu ușurință aprovizionînd unitățile sale cu mărfurile ce se cer în cadrul comerțului de întîmpinare. Paralel cu achizițiile e bine să se continue și cu preluarea grîului ca echivalent pentru alte produse. În special pentru acele... ca laptele de oaie care nu mai pot f... preluate în produs de bază. Folosin... du-se grîul ca echivalent, producători... își pot îndeplini obligațiile ce și le-au asumat față de stat și la acele produse pentru care, pe alocuri, n-au existat condiții destul de favorabile.

În locul oricărui produs datorat statului, bazele de recepție primesc grîu.

IN LUMINA RECENTEI PLENARE A C. C. AL P.M.R.

Să învățăm din experiența colectiviștilor fruntași în creșterea oilor

Astăzi pe meleagurile dobrogene întîlnești nenumărate turme de oi proprietatea gospodăriilor colective. Experiența ciobanilor își dă mîna cu știința în lupta pentru sporirea și ameliorarea oilor, de la care să se obțină cantități mai mari de carne, lapte și lînă de calitate superioară. A fi cioban înseamnă a face o muncă frumoasă, de cinste și apreciată de oameni, așa cum am constatat și la gosopodăria colectivă „Olga Bancic" din Palazu Mare. In cei 8 ani de muncă în comun, colectiviștii de aici au obținut o bogată experiență în creșterea oilor, experiență care poate folosi și altora.

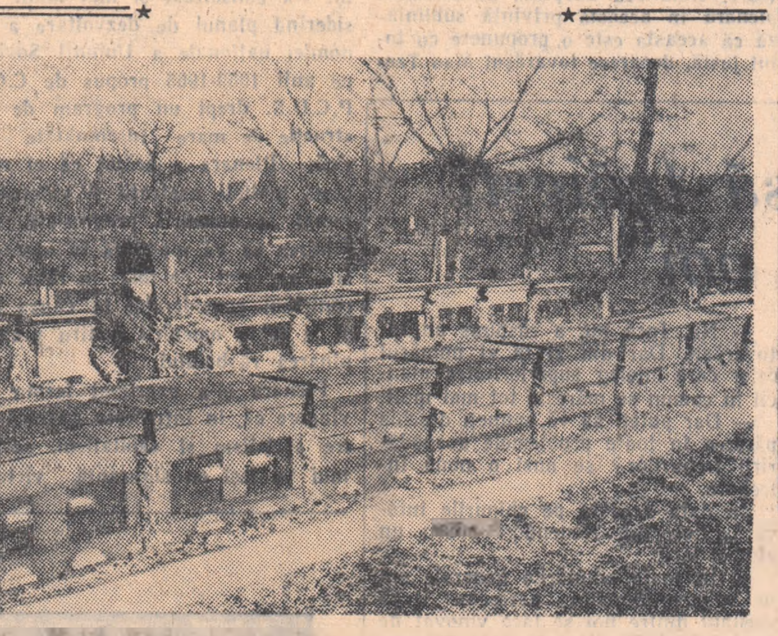
Roadele experienței și științei

In toamna anului 1950, colectiviștii au cumpărat 100 de oi țigăi pentru a înjgheba o fermă de animale. De la acest nucleu modest, gospodăria a ajuns la turma de azi în număr de 870 de oi în care predomină oaia spancă. Anul acesta oile au adus gospodăriei un venit de peste 200.000 lei. Pentru a ajunge aici a fost nevoie și de muncă și de priceperea ciobanilor. In treacăt fie spus, lucrul acesta reiese și din faptul că brigadierul Culețu Petre a fost decorat cu Ordinul Muncii cl. III-a, atît pentru rezultatele obținute pînă acum în creșterea oilor cît și în celelalte ramuri ale zootehniei.

In 1951 colectiviștii obțineau cam 1 kg lînă și 31 litri lapte pe cap de oaie și erau convinși că de la oi țigăi aceste producții sînt destul de bune. S-au gîndit însă că ar fi bine să aibă o turmă de oi cu lînă fină și semifină, și de aceea au mai cumpărat 60 mieluțe merinos. In această privință le-au venit în ajutor specialiștii Timariu și Petcu de la Stațiunea experimentală zootehnică din Palas. Aceștia au demonstrat colectiviștilor că este nevoie de înjghebarea unei turme de oi de varietate spancă. De ce nu merinos? Pentru că oaia merinos are nevoie de condiții speciale de hrană și adăpostire, condiții pe care colectiviștii nu le puteau asigura atunci. Oaia țigaie dă lapte mai mult și lînă mai puțină, iar oaia merinos dă lînă mai multă și de calitate superioară și lapte mai puțin. De aceea colectiviștii, la îndemnul profesorilor au pornit să obțină o oaie care să dea o cantitate mai mare de lînă și de calitate superioară și în același timp și lapte mai mult. Varietatea spancă întrunește aceste condiții. Așa stînd lucrurile, la gospodăria colectivă din Palazu Mare s-a dus o temeinică muncă de selecție a oilor. Astfel, în 1951 pentru monta oilor țigăi și merinos, colectiviștii au luat de la Stațiunea zootehnică Palas, berbeci merinos. Căci în primul rînd colectiviștii au căutat să amelioreze și să mărească turma de oi prin prăsilă proprie. Cu acest prilej specialiștii de la Palas au arătat colectiviștilor că pentru a obține o oaie viguroasă, care să întrunească caracteristicile rasei, fiecare exemplar trebuie urmărit chiar înainte de a fi procreat. Ei au precizat că în perioada montei oile trebuiesc bine hrănite (cu fînuri de calitate superioară și pășunate în locurile cele mai bune) de asemenea să li se asigure liniștea necesară. La fel de bine întreținuți să fie și berbecii. Cercetătorii de la Stațiunea zootehnică Palas au mai arătat colectiviștilor necesitatea îngrijirii tineretului înainte de fătare. Ei au explicat că în afară de hrana obișnuită — vara pășunat pe conveier verde iar iarna vrejuri de leguminoase și coceni — oilor gestante să li se dea și concentrate (între 100—500 g.), iar mieilor după fătare să li se asigure îngrijirea necesară. Astfel, mieii au fost lăsați un timp în aceeași boxă cu mama, (cam o lună de zile), au fost hrăniți exclusiv cu lapte matern și pe timp frumos ei au fost scoși la pășune împreună cu mamele. De la 3—4 săptămîni li s-au introdus în alimentație și nutrețuri concentrate în special amestec de făină de ovăz, de in, tărîțe de grîu etc. In acest fel mieii s-au dezvoltat bine, fapt care a ușurat selecția. Dacă în anul 1951, gospodăria obținea de la oile țigăi numai cîte 1 kg de lînă și 31 litri lapte, acum la oile spancă colectiviștii au obținut în medie cîte 3,400 kg lînă și 55 litri lapte, iar de la cele merinos cîte 4,500 kg lînă și 30 litri de lapte. La obținerea acestor rezultate, alături de specialiștii Timariu și Petcu, s-au străduit de asemenea brigadierul Petre Culețu, ciobanii Stancu Tănase și Enciu Gheorghe, precum și tînăra ingineră zootehnistă Alexandrina Faur. Ei și-au însușit cunoștințele necesare pentru creșterea în bune condiții a oilor și continuă cu pricepere să păstreze munca începută de cei doi specialiști de la Palas.

Acum, după citirea expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la ședința recentei plenare a C.C. al P.M.R. colectiviștii din Palazu Mare au hotărît să mărească în 1959 turma de oi cu lînă fină la 1.200 capete, convinși că dezvoltarea acestei ramuri a zootehniei are o mare însemnătate atît pentru economia națională cît și pentru gospodăria colectivă respectivă.

Ing. FLORICA PLOPEANU

Și în stupina gospodăriei colective „Tractorul Roșu" din comuna Cristian, regiunea Stalin, se efectuează pregătirile pentru iernatul albinelor. In fotografie, tov. Ion Kasenhuber făcînd împachetarea stupilor.

Colectiviștii primesc răsplata muncii

Sfîrșit de an în gospodăria colectivă — prilej de tot mai multe bucurii pentru cei harnici. Așa a fost și la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Țibucani, regiunea Bacău. Colectiviștii au luat cunoștință că gospodăria a realizat în acest an un venit bănesc de 1.024.544 lei, din care s-a alocat la fondul de bază, pentru mărirea averii lor obștești, suma de 153.000 lei. Astfel, fondul de bază al gospodăriei se ridică în prezent la 2.500.000 lei, ceea ce revine cîte 650.000 lei la suta de hectare.

Pentru zilele-muncă efectuate, colectiviștii din Țibucani au primit însemnate cantități de produse și bani. De pildă, colectivistul Vasile Onisie, care a lucrat în gospodărie cu patru membri ai familiei sale, a primit pentru cele 589 zile-muncă 3.180 kg. porumb, 1.178 kg. grîu, 236 kg. orz, 849 kg. cartofi, 59 kg. brînză de oaie, 12 kg. lînă, 76 kg. zahăr, 6 litri ulei de floarea-soarelui, 8.875 kg. furaje pentru animalele din gospodăria personală, 1.178 kg. legume și zarzavaturi și suma de 11.780 lei.

Calculate la prețul de achiziții, produsele primite de colectivistul Vasile Onisie și banii primiți în numerar, totalizează 23.895 lei. Ca el au realizat venituri frumoase din gospodăria colectivă toți colectiviștii harnici din Țibucani, printre care se numără C. Ana Rusu, Vasile Gh. Gherariu, T. Pîntea. Aceștia și mulți alții au primit, de pildă, numai bani, între 10—11.000 lei pentru zilele-muncă efectuate în acest an în gospodăria colectivă.

De aceea, sfîrșitul de an, este prilej de tot mai multe bucurii pentru colectiviști.

★

Zilele trecute la gospodăria colectivă „1 Mai" din Gilău, regiunea Cluj, colectiviștii s-au adunat pentru a primi roadele muncii lor. Din expunerea făcută a reieșit că anul acesta gospodăria a obținut 1.400 kg. de grîu la ha, 2.000 kg. porumb boabe la ha, 11.000 kg. cartofi.

Ca urmare a acestor rezultate s-a repartizat la fiecare zi-muncă 2 kg. grîu, 0,700 kg porumb, 2 kg cartofi, 4.500 kg furaje, zahăr, miere de albine și alte produse, precum și cîte 10 lei la fiecare zi-muncă.

Anul acesta gospodăria a realizat un venit de lei 430 772 din care, pentru mărirea fondului de bază, s-a alocat suma de lei 43.077.

Printre colectiviștii care au realizat cele mai multe zile-muncă se numără Coman Gheorghe cu 478 zile-muncă, Iacob Dumitru cu 502 zile-muncă și alții.

CIFRE ȘI FAPTE din gospodăriile colective

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ" 7 Noiembrie" din comuna Ghizdaru, raionul Giurgiu, a obținut anul acesta un venit de aproape 200.000 lei din grădina de legume și zarzavaturi în suprafață de 10 hectare. De asemenea, oile și scroafele au adus frumoase venituri bănești. In prezent, gospodăria are 270 de oi, 25 de scroafe cu 120 de purcei, precum și 10 vaci de lapte și 10 vițele.

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ din comuna Movila Miresei, raionul Brăila, a contractat acum cîteva zile, pentru anul viitor, 3 vagoane de floarea-soarelui, 2 vagoane de orzoaică, 19 vagoane de grîu și 21 vagoane de porumb.

ÎN RĂSTIMPUL de la consfătuirea de la Constanța și pînă acum, gospodăriile colective din raionul Călmățui, regiunea Galați, și-au dezvoltat simțitor sectorul zootehnic. Astfel, pe raion, numărul taurinelor a crescut cu 913 capete, din care 383 vaci cu lapte, al porcilor a crescut cu peste 3.000, iar al oilor cu 5.400 de capete.

ÎN GOSPODĂRIA COLECTIVĂ „1 Mai" din satul Blaja, regiunea Baia Mare, care nu are încă un an de la înființare, au fost terminate de curînd construcții gospodărești ca: un grajd pentru vite mari cu o capacitate de 80 capete și un saivan pentru 200 de oi. Colectiviștii Ion Balint, Augustin Alecu, Gh. Farkaș și Vasile Havasan au executat lucrările de dulgherie și zidărie.

Colectiviștii din Berveni vor însămînța 60 ha de floarea-soarelui

CULTURA FLORII-SOARELUI se bucură de o atenție deosebită din partea colectiviștilor din Berveni, regiunea Baia Mare. Astfel, în acest an, ei au avut cultivate 30 hectare de pe care au scos în medie la hectar o producție de 2.590 kg. Pe suprafața de 10 ha, unde au aplicat și polenizarea artificială, colectiviștii au obținut 3.170 kg floarea-soarelui la hectar, soiul Vniimk.

In urma prelucrării lucrărilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, colectiviștii din Berveni au hotărît ca pentru anul viitor să cultive floarea-soarelui pe suprafața de 60 de hectare.

Inaugurarea unei întovărășiri agrozootehnice

Că munca în comun dă rezultate mai bune este un fapt cunoscut, de care se conving tot mai mulți țărani muncitori individuali, avînd ca exemplu recoltele bogate și veniturile mari ce le obțin unitățile socialiste. De acest lucru s-au convins și cele 151 de familii de țărani muncitori din comuna Intorsura Buzăului, raionul Codlea, care au hotărît să înființeze o întovărășire agrozootehnică.

Inaugurarea întovărășirii avînd loc în ziua de 13 decembrie, adunarea a hotărît ca aceasta să poarte numele zilei cînd oamenii muncii din țara noastră comemorează pe eroii clasei muncitoare care au luptat și căzut pentru o viață mai bună.

Evenimentul constituirii noii întovărășiri agrozootehnice „13 Decembrie" a fost apoi sărbătorit printr-un frumos festival artistic care s-a desfășurat la căminul cultural din comună.

L. MIHAIL

—o—

Printre primii

După citirea documentelor Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, țăranii muncitori din comunele Rediu și Cîndești, raionul Buhuși, apreciind importanța sarcinii trasată de partid în ceea ce privește obținerea de recolte bogate de sfeclă de zahăr, au hotărît ca odată cu mărirea suprafețelor ce vor cultiva cu această plantă, să încheie și contractele respective cu fabrica de zahăr.

Astfel, primele contracte în comuna Rediu — pentru suprafața de 38 hectare — au fost încheiate de către țăranii muncitori I. Turnică, V. V. Urdă și alții, iar în comuna Cîndești — pentru suprafața de aproape 20 de hectare — au fost încheiate contracte de Gh. Gh. Crăciun, Gh. V. Crăciun și alții.

Cîteva probleme privind dezvoltarea legumiculturii în anul 1959

In ultimii ani, datorită sprijinului puternic acordat de partid și de stat, legumiculturii, au fost realizate în acest sector progrese însemnate. Suprafețele însămînțate cu legume s-au mărit an de an ajungînd de la 90.000 de ha. cîte erau în 1944 la peste 170.000 în 1958. Totodată s-au petrecut schimbări radicale mai ales în repartizarea legumiculturii pe sectoare, crescînd simțitor suprafețele cultivate cu legume în unitățile agricole de stat și cooperatiste. Odată cu mărirea suprafețelor de legume în cîmp, au fost majorate și suprafețele de răsadnițe și sere. In anul acesta suprafața de răsadnițe a crescut la 2.900.000 m.p. adică de 4 ori față de 1944, iar cea a serelor la circa 200.000 m.p.

Ca urmare a măsurilor luate, numărul gospodăriilor agricole colective, întovărășirilor și cooperativelor agricole de producție care dobîndesc producții și cîștiguri frumoase din cultura legumelor devine tot mai mare. Astfel, în 1957, membrii gospodăriei colective „Steagul lui Lenin" din comuna Păulești — Baia Mare, au realizat la hectarul de grădină un venit bănesc de 20.600 lei; anul acesta la gospodăria colectivă din Anadalchioi-Constanța, numai de pe urma valorificării tomatelor timpurii s-au obținut 23.000 lei la ha., iar la gospodăria colectivă Dudești-Cioplea-București peste 20.000 lei la ha.

★

In țara noastră, solul și clima sînt în general prielnice dezvoltării legumiculturii. Singurul factor natural mai puțin favorabil sînt precipitațiile; totuși și acest neajuns poate fi îndreptat în mare parte prin irigare. In prezent sînt irigate pe întreaga țară peste 57.000 ha., adică 50 la sută din suprafața cultivată cu legume marfă. In această privință trebuie arătat că în unele regiuni suprafețele cu legume irigate sînt nesatisfăcătoare în raport cu posibilitățile existente; acest fapt face ca în unii ani și îndeosebi în cei secetoși să se obțină producții scăzute de legume. In anul acesta, de pildă, cele mai mici producții de tomate (8—12 tone la ha.) au fost realizate în regiunile Iași, Suceava, Baia Mare, Regiunea Autonomă Maghiară, Cluj și Stalin, unde suprafețele irigate reprezintă numai 5—15 la sută din totalul terenurilor cultivate cu legume.

In țara noastră există bazine naturale unde condițiile climatice sînt foarte prielnice producerii legumelor timpurii. Datorită acestui fapt cultivarea legumelor timpurii s-a extins în ultimii ani mai ales în raioanele din vestul și sudul țării (Oradea, Criș, Arad, Sînnicolau, Timișoara, Lugoj, Corabia, Vidra, Mihăilești etc.).

Nu aceeași dezvoltare a căpătat cultura legumelor timpurii în celelalte regiuni. In prezent se asigură în medie pe țară pentru un hectar de legume timpurii în cîmp, numai 80—90 m.p. de răsadnițe. Această suprafață este prea mică față de minimul necesar de 150 m.p. la ha., care dă posibilitatea obținerii unui răsad de bună calitate.

Un aspect negativ în producerea legumelor timpurii îl constituie și folosirea redusă a răsadnițelor existente, în perioada octombrie-februarie. Cantitățile mari de bălegar proaspăt de care dispun majoritatea gospodăriilor dau putința generalizării folosirii răsadnițelor pentru culturile forțate începînd din toamnă și pînă în februarie.

★

Pentru îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii, industriei alimentare și exportului, trebuie să obținem în anul viitor pe țară o producție de legume marfă sporită și de bună calitate. In acest scop este necesar ca reorganizarea zonelor legumicole în anul 1959 să fie făcută pentru fiecare oraș și centru muncitoresc în parte, ținîndu-se seama de necesarul de consum al populației localității, raionului sau regiunii respective.

Se impune ca organele sfaturilor populare să îndrume conducerile unităților agricole de stat și cooperatiste așezate în apropierea orașelor și centrelor muncitorești să restructureze o parte din plantele de cîmp, pentru a face posibilă extinderea culturii legumelor sau a altor ramuri de producție. In această privință zona preurbană a Capitalei oglindește limpede înfățișarea pe care trebuie s-o aibă legumicultura în jurul orașelor mari. Astfel, în cele 8 raioane ale orașului București se cultivă cu legume 18 la sută din suprafața arabilă. In cinci raioane limitrofe orașului, 4 la sută, iar în restul raioanelor 2,5 la sută. In zona legumicolă a Capitalei se mai remarcă următoarele: în cele 8 raioane centrale pentru fiecare hectar de legume timpurii există 200 m.p. de răsadniță, iar în raioanele limitrofe numai 120 m.p. la hectarul de legume timpurii.

Atenție mai mare se cere a fi dată și extinderii irigațiilor. Va trebui să se irige, în regiunile secetoase de la 60 la sută pînă la sută la sută din suprafețele cultivate cu legume, și cel puțin 40—50 la sută în regiunile mai umede. In acest scop, este necesar să se verifice toate suprafețele cultivate cu legume de unitățile agricole de stat și cooperatiste și să se ia măsuri ca cele necorespunzătoare din punct de vedere al fertilității și amplasării lor să fie îmbunătățite sau schimbate cu terenuri potrivite. Serviciile locale de îmbunătățiri funciare sînt datoare să identifice din vreme suprafețe noi corespunzătoare, să treacă la întocmirea proiectelor și amenajarea lor în vederea irigării.

Pentru ridicarea fertilității solului trebuie să se pornească masiv la îngrășarea cu bălegar (30—40 tone la hectar) și cu 300—500 kg. la hectar îngrășăminte chimice a tuturor suprafețelor cultivate cu legume în unitățile agricole de stat și cooperatiste.

Dezvoltarea legumiculturii cere într-adevăr multe brațe de muncă. Acest neajuns poate fi însă înlăturat în mare parte prin folosirea mijloacelor mecanizate și a animalelor la lucrările de prășit, deschiderea canalelor etc.

Prin efectuarea anumitor munci cu animalele se reduce consumul de zile-muncă cu 30—50 la sută, adică se poate lucra un hectar de grădină numai cu 1—1,25 oameni în loc de 2,5—3 oameni cît se folosesc în prezent. In aceste condiții productivitatea muncii poate crește de la 3.7 tone pe cap de lucrător la cel puțin 6—8 tone, deoarece culturile fiind îngrijite la timp și în condiții bune pot asigura producții duble sau chiar triple. In acest caz, în unitățile agricole cooperatiste venitul bănesc la hectarul cultivat poate ajunge la 20—25.000 lei, în afară de produsele repartizate în natură la ziua-muncă.

Prin orientarea și dezvoltarea legumiculturii pe aceste baze, se pot transpune în fapt măsurile menite să ducă la obținerea unor recolte sporite și de calitate, contribuindu-se astfel la o cît mai bună aprovizionare a oamenilor muncii de la orașe și sate.

Ing. N. MARINESCU
din M.A.S.
și
Ing. N. FLORIAN

PREȚUL DE COST AL GRÎULUI POATE FI MULT REDUS

(Urmare din pag. 1-a)

ductivitatea muncii executate cu mijloace mecanice e mult mai redusă.

Din cele spuse pînă aici, nu trebuie să se înțeleagă că în privința culturii grîului, gospodăria de stat „Donca Simo" a obținut rezultate slabe. Gospodăria a dat statului 378 de tone de grîu peste plan, iar prețul de cost planificat a fost redus cu 115 lei la tonă. Rezultatele gospodăriei sînt însă mai slabe decît la celelalte două care, avînd aceleași posibilități, au obținut indici mai buni.

Trebuie spus totodată că în cele trei gospodării a existat tendința de a se planifica indici economici ce nu reflectă actuala înzestrare tehnică și posibilitățile reale de creștere a productivității muncii și de reducere a prețului de cost. Despre această tendință ne vorbesc faptele din cele trei unități.

După cum se știe, agricultura continuă să fie dependentă în mare măsură de condițiile climatice. De aici și fluctuația în sus și jos a rezultatelor obținute în fiecare an. Planificarea unui indice sintetic cum e prețul de cost trebuie să se facă avîndu-se în vedere condițiile climaterice normale și rezultatele deja obținute în anii precedenți. Deși anul 1958 a urmat unui an agricol foarte bun, deși înzestrarea tehnico-materială a crescut, gospodăriile au planificat un preț de cost ridicat. Dovadă și faptul că fiecare gospodărie a obținut la tona de grîu, în condițiile nefavorabile ale acestui an, un preț de cost care e cu peste 100 de lei sub cel planificat.

Aceasta denotă că rezervele pentru reducerea prețului de cost sînt încă foarte mari; gospodăriile agricole de stat au datoria de a le reflecta în planurile lor. Numai astfel, planurile pot fi mobilizatoare, iar rezervele pot fi valorificate eficient.

Dacă în condițiile neobținerii recoltei planificate, gospodăria agricolă de stat Bărăganul a produs tona de grîu la un preț de cost care e cu 143 de lei mai mic decît cel trecut în plan nu încape îndoială că rezervele pe care le posedă sînt imense. Pe anul 1959, gospodăria ar trebui să planifice prețul de cost al tonei de grîu mult mai mic. La care din elementele prețului de cost se pot obține reduceri care să-i permită gospodăriei această planificare? In primul rînd la salariile directe. Anul acesta s-au planificat 40 de lei salarii directe la tonă și s-au obținut 22 de lei. Gospodăria de stat din Izvorul Mare care are, raportat la costul total al producției, același procent de cheltuieli pentru lucrări mecanizate, a realizat la tona de grîu numai 14,59 lei salarii directe. Gospodăria de stat Bărăganul a redus cheltuielile generale de la 42,78 de lei cît era planificat pentru o tonă, la numai 10,68 lei. Să nu uităm însă că aceste cheltuieli se repartizează la un număr de tone care e cu 512 sub cel planificat. Dacă s-ar fi realizat cantitatea planificată, prețul de cost al tonei ar fi fost redus cu aproape 2 lei, numai la acest element de cheltuieli. Dar să nu pierdem din vedere că, pentru reducerea cheltuielilor generale pe unitatea de produs, mai avem în afară de mărirea producției numeroase căi. Este de datoria conducerii gospodăriilor să le studieze și să le folosească.

Reducerea cheltuielilor materiale — bineînțeles în măsura în care nu diminuează producția — și o mai bună exploatare a parcului de mașini, sînt de asemenea căi importante pentru realizarea unui preț de cost scăzut. Se știe că, atunci cînd nu-i cumpărată, sămînța intră în procesul de producție la prețul ei de cost. Aceasta înseamnează că fiecare succes în reducerea prețului de cost creează premiza altor succese. Chiar și numai acest fapt arată că prețul de cost este foarte mobil și el poate fi în permanență redus.

Cînd spunem grîu, spunem pîine. Din toate bunurile de larg consum, pîinea e cel mai important. Cerut în cantități uriașe în țară și peste hotare, grîul a fost și rămîne, alături de porumb, principala plantă de cultură din țara noastră. Iată de ce, rezolvarea sarcinii economice principale — reducerea prețului de cost al tonei de grîu, ocupă un loc de frunte.

Un eveniment de seamă în viața unităților agricole cooperatiste

(Urmare din pag. 1)

au intrat venituri în valoare de peste 800.000 lei în anul 1958, nu au fost luate măsuri să fie vărsate la fondul de bază reținerile statutare și nici achitate ratele restante la împrumuturile datorate la Banca Agricolă.

Inginerii, tehnicienii și specialiștii care ajută conducerea gospodăriei pentru întocmirea lucrărilor de încheiere a anului, trebuie să ajute ca acest raport să fie cuprinzător, mobilizator, să critice părțile slabe ale muncii din anul expirat și să scoată în evidență perspectivele de viitor, metodele bune și noi în organizarea și retribuirea muncii etc. Să se vorbească mai mult despre oameni, arătîndu-se: cum au muncit președintele, membrii consiliului, contabilul, brigadierii, colectiviștii pentru îndeplinirea planului de producție și a bugetului pe anul 1958. Să se arate în ce măsură au participat colectiviștii la muncă. Să se vorbească pe larg despre activitatea economică și financiară, cerîndu-se adunării generale să sancționeze pe cei care au adus pagube în avutul obștesc și care nu și-au îndeplinit sarcinile trasate de conducerea unității. Acei membri care s-au abătut de la legile în vigoare și prevederile statutului aducînd pagube unității, să fie obligați a suporta pagubele aduse prin activitatea lor negativă.

Măsuri hotărîte au luat în această privință membrii gospodăriei colective din Ruginești-Adjud, contra casierului care a avut lipsă de bani în gestiune. El a fost obligat să depună banii care-i lipseau, scos din muncă și deferit justiției.

In raportul de analiză trebuie să se rezerve un capitol special pentru dezvoltarea proprietății obștești și pentru creșterea nivelului de trai al membrilor. Să se analizeze, de asemenea, felul cum a fost dusă munca de atragere a noi membri.

Conducerile gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor agricole, ajutate de ingineri și tehnicieni, trebuie să întocmească planuri de producție care să ducă la dezvoltarea multilaterală a unităților, la lărgirea lucrărilor mecanizate, în vederea sporirii producției globale și a producției-marfă. Sectorul socialist-cooperatist al agriculturii trebuie să contribuie din plin la realizarea sarcinei puse de Plenara C.C. al P.M.R. din noiembrie a.c. pentru ca în 1960, să fie lichidat importul de zahăr și ulei și să acoperim necesarul de lînă, în cea mai mare parte, din producție proprie etc.

Din activitatea depusă pînă în prezent s-a dovedit că unitățile agricole cooperatiste au posibilități mari de creștere a producției agricole, de dezvoltare multilaterală și ridicare a bunei stări a membrilor. Planurile de producție și bugetele de venituri și cheltuieli pe anul 1959 trebuie să fie întocmite ținînd seama de condițiile de climă și sol ale fiecărei unități în parte, de producțiile obținute în ultimii ani, de rezervele și perspectivele existente pentru a se dezvolta acele ramuri de producție vegetală și animală, care dau cel mai mare randament și aduc venituri bănești importante.

Nu este suficient însă să avem planuri just întocmite. Mai este nevoie ca cifrelor de plan să li se dea viață prin muncă. De aceea, președinții și noile consilii alese vor avea datoria să-i mobilizeze pe toți colectiviștii în rezolvarea și îndeplinirea sarcinilor ce revin gospodăriei colective pentru întărirea și dezvoltarea ei continuă.

★

In perioada cînd se țin adunările generale de dare de seamă și alegeri în gospodării colective și cooperative de producție agricolă, au loc adunări și în întovărășirile agricole. In ultimii ani, numeroase întovărășiri agricole au obținut rezultate bune în activitatea lor, datorită în cea mai mare parte organizării muncii în comun, a constituirii fondului de bază, aducerii întregii suprafețe de teren a membrilor în întovărășire etc. Intovărășiri agricole de felul aceleia din comuna Merghindeal — raionul Agnita, ai cărei membri au adus tot pămîntul în întovărășire; al întovărășirilor din Soșdea și Jamul Mare, regiunea Timișoara, Vratia-Craiova și multe altele, trebuie să fie cît mai multe. Intovărășiții trebuie să discute amănunțit realizările și lipsurile din activitatea lor, să aleagă în comitetele de conducere pe cei, mai cinstiți și mai harnici țărani muncitori, care să conducă întovărășirile lor în așa fel, încît să urmeze exemplul celor arătate mai sus.

Hotărîrile luate de adunările generale să ducă la organizarea muncilor în comun și la dezvoltarea continuă a fondului de bază.

In preajma ținerii adunărilor generale, e necesar să fie popularizate pe toate căile succesele unităților agricole cooperatiste. La gazetele de perete la căminele culturale, în școli, peste tot să fie făcute cunoscut succesele obținute în sectorul socialist al agriculturii.

La adunările generale e bine să fie invitați și țărani muncitori cu gospodării individuale. Aci, ei vor avea prilejul să audă și să vadă că munca în gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri e mai spornică, că în unitățile socialiste, ei își vor putea făuri un trai cu adevărat fericit și îmbelșugat. Mulți dintre ei, convingîndu-se de superioritatea muncii în comun, își vor alunga îndoiala și vor păși cu încredere pe drumul agriculturii socialiste.

Pentru O RECOLTĂ BOGATĂ de STRUGURI și FRUCTE

In gospodăria agricolă de stat Jidvei, regiunea Stalin, viile și livezile ocupă aproape 600 ha. Pe mai bine de jumătate din suprafață plantațiile sînt tinere. Cu toate acestea, datorită lucrărilor făcute la timp și de bună calitate, viile și livezile au dat un rod deosebit de bogat. Podgorenii de aici au cules în acest an cu 64 de vagoane de struguri mai mult decît prevederile planului, obținînd astfel o depășire de peste 45 la sută. Cu însemnate procente și-au depășit planul acești vrednici muncitori și la producția de fructe, îndeosebi la prune.

Stringerea unui rod atît de bogat de struguri a necesitat mai mult timp ca de obicei. Pînă la 25 noiembrie a.c. au tot cules și vinificat recolta de struguri. Acest lucru însă nu a împiedicat lucrările de pregătire a viței de vie și a pomilor pentru iernat. Folosind fiecare zi bună de lucru și forțele de muncă în mod judicios ei au terminat de curînd îngropatul viței de vie. Astfel, pericolul unui îngheț care ar dăuna recoltei anului viitor este înlăturat.

Paralel cu munca de îngropat aici s-au recoltat și un mare număr de coarde-altoi necesare producerii de material săditor viticol în anul ce vine. Pînă acum s-au recoltat peste 600.000 de coarde-altoi din care peste 200.000 din soiul Riesling Italian, 150.000 din soiul Fetească Albă, 80.000 Fetească Neagră și altele. Peste 250.000 din aceste coarde-altoi și anume din soiurile Fetească Albă, Riesling Italian, Pinot Gris, Traminer etc, au fost exportate în țara vecină și prietenă R. P. Bulgaria. Restul coardelor sînt bine stratificate în pivniță și silozuri.

Buni gospodari, grijulii pentru viitoarea recoltă de fructe, muncitorii gospodăriei de stat Jidvei n-au uitat să se îngrijească nici de iernatul tinerelor livezi de pomi fructiferi. Din cei 15.000 pomi tineri, 12.000 au și fost pregătiți. In jurul fiecărui pom s-au legat coceni de porumb, stuf, sau papură. In felul acesta pomii vor fi protejați de mulțimea iepurilor care mișună iarna în căutare de hrană, rozînd mai ales tulpinile pomilor tineri.

Rezultate deosebite, atît în ridicarea producției de struguri și fructe la hectar cît și în pregătirea viei și a pomilor pentru iernat, au obținut brigadierii Martin Meister, Ștefan Zigler, Solomon Popa, Ștefan Wasmann, Nistor Traian și alții. Ei și-au depășit cu mari procente planul de producție și au terminat primii îngropatul viei, recoltatul coardelor-altoi și legatul tulpinilor la pomi.

In fotografie: un aspect din timpul pregătirii pomilor pentru iernat la secția condusă de ing. Ioia Liciniu.

Sarcini de importanţă vitală pentru construirea COMUNISMULUI

Zilele acestea a avut loc la Moscova, Plenara Comitetului Central al P.C.U.S. La plenară, N. S. Hruşciov a prezentat raportul „Rezultatele dezvoltării agriculturii U.R.S.S. în ultimii cinci ani şi sarcinile creşterii continue a producţiei agricole".

Raportorul a arătat că în ani care au trecut de la istorica plenară din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S., datorită măsurilor luate de partid, s-au dezvoltat considerabil forţele orînduirii colhoznice, au fost puse în valoare rezervele ei şi s-au creat condiţii reale pentru rezolvarea sarcinii creării unei abundenţe de produse agricole şi a realizării unei mai mari productivităţi a muncii în agricultură.

Dacă în preajma anului 1953 situaţia în agricultura U.R.S.S. era grea, iar nivelul producţiei colhozurilor şi sovhozurilor nu putea satisface nevoile ţării, datorită măsurilor hotărîte luate de partid, prin restabilirea principiului cointeresării materiale a colhoznicilor, întărirea colhozurilor şi sovhozurilor cu cadre de conducere şi specialişti, reorganizarea S.M.T.-urilor şi îmbunătăţirea tehnicii colhozurilor, introducerea unui nou sistem de planificare care a permis dezvoltarea iniţiativei colhoznicilor, fixarea unui nou sistem al colectărilor de produse agricole şi mai ales prin valorificarea a zeci de milioane de hectare de pămînturi înţelenite, agricultura Uniunii Sovietice a făcut un salt uriaş. Grupul antipartinic al lui Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin, Şepilov, care a încercat să împiedice înfăptuirea hotărîrilor Plenarei din septembrie 1953 şi ale Congresului al XX-lea al partidului, să revizuiască linia generală leninistă a partidului în problemele fundamentale ale dezvoltării ţării, a suferit un eşec ruşinos.

Acest grup, luptînd împotriva politicii partidului în domeniul valorificării de noi pămînturi, a căutat să demonstreze că din punct de vedere economic cheltuielile destinate acestor măsuri nu se vor amortiza.

Anii care au trecut, a declarat N. S. Hruşciov, au răsturnat aceste afirmaţii absurde şi au arătat avantajul economic multilateral pe care îl are statul de pe urma valorificării pămînturilor înţelenite. Cheltuielile de investiţii nu numai că au fost acoperite, dar statul a realizat în această perioadă un venit net de peste 18 miliarde ruble.

Grupul antipartinic al lui Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin, Şepilov, a declarat N. S. Hruşciov, a încercat să înăbuşe mişcarea patriotică iniţiată de colhozurile şi sovhozurile fruntaşe în vederea unui avînt cît mai rapid al creşterii animalelor, pentru ajungerea din urmă a S.U.A. în ce priveşte producţia animalieră pe cap de locuitor. Dar această mişcare a fost susţinută de întregul popor şi a dat rezultate pozitive. Membrii grupului s-au împotrivit desfiinţării livrărilor obligatorii de produse către stat de către gospodăriile colhoznicilor, muncitorilor şi funcţionarilor. Realitatea a dovedit că tocmai această măsură a stimulat activitatea creatoare a ţărănimii colhoznice.

N. S. Hruşciov a comunicat Plenarei că **anul acesta recolta globală a totalizat 8.508.000.000 de puduri, iar colectările 3.500.000.000 puduri. Niciodată în decursul întregii sale istorii Uniunea Sovietică nu a avut o asemenea cantitate de cereale.**

Creşterea producţiei şi la alte produse agricole arată, de exemplu, că în ultimii cinci ani se recolta anual 3.500.000 tone bumbac, iar în prezent se obţine cu 717.000 tone mai mult. **In U.R.S.S. producţia de bumbac la hectar este cu 50 la sută mai mare decît în S.U.A.**

Referindu-se la problemele dezvoltării creşterii animalelor, N. S. Hruşciov a arătat că în urma creşterii şeptelului la toate speciile, **în anul 1958 Uniunea Sovietică va obţine tot atîta lapte, ba poate chiar va întrece producţia obţinută de S.U.A. în anul 1957. In ceea ce priveşte grăsimile animale, încă din 1957 U.R.S.S. a produs cu 47.000 tone mai mult decît S.U.A. Producţia de lînă a depăşit producţia americană de 2,3 ori. In ceea ce priveşte volumul global al producţiei de lapte şi unt, U.R.S.S. se situează acum pe primul loc în lume, iar la producţia de lînă pe locul al doilea.**

In raport se arată, de asemenea, rolul crescînd al sovhozurilor în agricultura socialistă a U.R.S.S.

Cele 6.000 de sovhozuri, cîte există în prezent în U.R.S.S., posedă 168 milioane hectare pămînt, din care 58 milioane hectare pămînt arabil. Prin valorificarea a 14 milioane de hectare de pămînturi înţelenite şi virgine a crescut greutatea specifică a sovhozurilor în producţia de cereale-marfă. Astfel, dacă în anul 1953 sovhozurile au livrat statului numai 225 milioane puduri de cereale, anul acesta ele au livrat 1.371.000.000 puduri, adică aproximativ 40 la sută din totalul colectărilor. Subliniind întărirea bazei tehnico-materiale a agriculturii, N. S. Hruşciov a arătat că în ultimii cinci ani capacităţile energetice din agricultură au crescut cu 50 la sută. Astăzi agricultura sovietică dispune de 1.700.000 de tractoare (exprimate în tractoare convenţionale de 15 C.P.) aproape 700.000 de autocamioane, 500.000 de combine de cereale, 120.000 combine de însilozare şi milioane de alte maşini şi unelte agricole. In prezent, peste 55.000 de colhozuri, adică 81 la sută din totalul acestora, au cumpărat mijloace tehnice agricole în valoare de peste 21 miliarde ruble.

In ceea ce priveşte întărirea gospodăriei obşteşti a colhozurilor şi ridicarea bunăstării materiale a colhoznicilor, N. S. Hruşciov a arătat că **veniturile reale ale colhoznicilor calculate pe cap de lucrător cresc în anul 1958 cu 60 la sută faţă de anul 1952.** Creşterea continuă a veniturilor colhozurilor şi colhoznicilor, a declarat N. S. Hruşciov, se va realiza prin sporirea şi pe mai departe a producţiei agricole de către întreaga agricultură socialistă.

Subliniind că problemele examinate la Plenara C.C. al P.C.U.S. sînt de o importanţă vitală pentru construirea comunismului, N. S. Hruşciov a declarat că **ceea ce s-a realizat trebuie să servească drept un imbold pentru un nou avînt şi mai puternic al agriculturii.**

Pentru realizarea sarcinilor de bază ale planului pe şapte ani (1959-1965) de dezvoltare a agriculturii şi creşterii animalelor, colhozurile vor face investiţii capitale de aproximativ 350 miliarde ruble. Aceasta este pe deplin posibil, ţinînd seama că în colhozuri va creşte considerabil producţia-marfă, veniturile gospodăriei.

In ceea ce priveşte investiţiile statului în agricultura U.R.S.S., acestea vor totaliza în viitorii şapte ani 150 miliarde ruble.

Scopul nostru, a spus N. S. Hruşciov, este de a spori prin toate mijloacele producţia-marfă a gospodăriei. Dezvoltarea schimbului de mărfuri duce la abundenţă de produse agricole, ceea ce constituie una din condiţiile importante ale trecerii spre comunism.

Arătînd, de asemenea, că este necesar să se perfecţioneze sistemul de evidenţă şi de retribuire a muncii în colhozuri, N. S. Hruşciov a propus să se treacă de la retribuirea după zile-muncă la forme mai înaintate de apreciere a muncii colhoznicilor. In această direcţie, a subliniat el, nu trebuie îngrădită iniţiativa colhoznicilor.

Amintind că guvernul sovietic nu a precupeţit niciodată fondurile pentru dezvoltarea ştiinţei şi menţionînd marile merite ale ştiinţei agricole sovietice, N. S. Hruşciov a cerut ca institutele să folosească fondurile repartizate pentru dezvoltarea acelor cercetări ştiinţifice care să fie de un real folos colhozurilor şi sovhozurilor şi care să contribuie la progresul ştiinţei.

★

La discuţiile pe marginea raportului prezentat de N. S. Hruşciov au luat parte secretari ai C.C. ale partidelor comuniste din republicile unionale, conducători ai organizaţiilor de partid, ai ţinuturilor, regiunilor şi raioanelor, reprezentanţi ai colhozurilor şi sovhozurilor. Ei au scos în evidenţă marile rezultate obţinute în dezvoltarea agriculturii şi creşterii animalelor în ultimii cinci ani, subliniind de asemenea că în lumina triumfului deplin al liniei generale a partidului apare şi mai evident falimentul politic al grupului antipartinic al lui Malenkov, Kaganovici, Molotov, Bulganin şi Şepilov.

Participanţii la discuţii dînd o înaltă apreciere succeselor obţinute de partid în domeniul ridicării agriculturii, şi-au exprimat convingerea că sarcinile proiectului planului de şapte ani în domeniul agriculturii nu numai că sînt realiste, ci vor putea fi şi depăşite.

MARILE VICTORII ALE POPORULUI CHINEZ

Intre 28 noiembrie şi 10 decembrie 1958 a avut loc la Ucian cea de-a 6-a plenară a celui de-al 8-lea Comitet Central al Partidului Comunist Chinez.

Plenara s-a ţinut sub conducerea tovarăşului Mao Tze-Dun.

După discuţii ample şi aprofundate în şedinţe restrînse şi şedinţe plenare, Plenara Comitetului Central a adoptat o seamă de rezoluţii corespunzătoare.

Astfel, Plenara a adoptat o „rezoluţie asupra unor probleme privind comunele populare". Rezoluţia dînd o înaltă apreciere mişcării pentru crearea de comune populare care s-a desfăşurat în regiunile rurale din China în ultimele luni, cuprinde prevederi în legătură cu orientarea justă a dezvoltării lor, şi întărirea acestora. Plenara a subliniat că în dezvoltarea economiei naţionale a Chinei în anul 1958 au fost înregistrate succese fără precedent. Potrivit actualelor evaluări privind producţia industrială şi agricolă pe 1958, producţia de oţel va ajunge la aproximativ 11 milioane tone faţă de 5,35 milioane tone în 1957, producţia de cărbune va atinge aproximativ 270 milioane tone faţă de 130 milioane tone în 1957, producţia de cereale va atinge aproximativ 375 milioane tone faţă de 185 milioane tone în 1957, iar producţia de bumbac va atinge aproximativ 3,35 milioane tone faţă de 1,64 milioane tone în 1957. Producţia altor produse industriale şi agricole importante va înregistra de asemenea sporuri însemnate.

Plenara a subliniat că marele salt înregistrat în anul 1958 în producţia industrială şi agricolă, în domeniile ştiinţei, culturii şi învăţămîntului, marele progres în ridicarea conştiinţei socialiste şi comuniste a maselor şi avîntul dezvoltării comunelor populare reprezintă mari victorii pentru linia generală a partidului de construire a socialismului. Realizările dobîndite în domeniul construcţiei economice în ţară sînt inseparabil legate de ajutorul primit din partea Uniunii Sovietice şi a altor ţări frăţeşti.

In lumina marilor succese şi a bogatei experienţe dobîndite în anul 1958, plenara Comitetului Central a trasat obiectivele principale pentru dezvoltarea economiei naţionale, în anul 1959, care prevede ca producţia de oţel să sporească de la totalul de circa 11 milioane tone prevăzut pentru anul acesta la circa 18 milioane tone; producţia de cărbune va creşte de la totalul de circa 270 milioane tone prevăzut pentru anul acesta la circa 380 milioane tone; producţia de cereale va creşte de la totalul de circa 375 milioane tone prevăzut pentru anul acesta la circa 525 milioane tone, iar producţia de bumbac va spori de la totalul de circa 3,35 milioane tone prevăzut pentru anul acesta, la circa 5 milioane tone.

Plenara chemînd întregul partid şi întregul popor să se unească ca un singur om pentru îndeplinirea şi depăşirea planului economiei naţionale pe anul 1959 şi-a exprimat convingerea că poporul chinez va îndeplini această sarcină glorioasă.

După o examinare completă şi multilaterală Plenara Comitetului Central a hotărît să aprobe propunerea făcută de tovarăşul Mao Tze-dun ca el să nu mai candideze pentru funcţia de preşedinte al Republicii Populare Chineze pentru perioada următoare. Hotărîrea adoptată de sesiunea plenară în această privinţă subliniază că aceasta este o propunere cu totul justă, deoarece tovarăşul Mao Tze-dun eliberat de îndatoririle sale de preşedinte al statului şi activînd numai ca preşedinte al Comitetului Central al Partidului va dobîndi posibilitatea să-şi concentreze pe deplin forţele problemelor conducerii politice şi liniei partidului şi a statului. El va dobîndi de asemenea posibilitatea să dispună de mai mult timp pentru activitatea în domeniul teoriei marxist-leniniste, ceea ce nu-l va împiedica să-şi exercite şi pe viitor rolul conducător în activitatea statului. Acest lucru va aduce foloase şi mai mari întregului partid şi întregului popor.

Plenara a adoptat de asemenea o hotărîre privind îmbunătăţirea sistemelor administrativ, financiar şi comercial în regiunile rurale.

Discutînd situaţia internaţională Plenara a subliniat că forţele păcii sînt mai puternice decît forţele războiului, că lupta popoarelor din întreaga lume pentru pace şi eliberare a făcut mari progrese în cursul anului trecut. Nici un fel de aventuri sau strădanii ale maniacilor imperialişti ai războiului şi ale reacţionarilor nu-i pot salva de la pieirea definitivă. Dacă forţele agresive americane care încearcă să se cramponeze de Taivan nu se vor retrage de bună voie, va veni în cele din urmă ziua cînd chinezii de pe continent şi cei din Taivan se vor uni pentru a-i alunga.

Plenara a subliniat cu satisfacţie că în anul care a trecut lagărul socialist în frunte cu Uniunea Sovietică a devenit şi mai puternic, iar unitatea lui s-a consolidat şi mai mult. Considerînd planul de dezvoltare a economiei naţionale a Uniunii Sovietice pe anii 1959-1965 propus de C.C. al P.C.U.S. drept un program de construcţie de mare însemnătate istorică, Plenara a arătat că el reprezintă înaltele aspiraţii şi viitorul minunat al omenirii progresiste. Indeplinirea sa va modifica în mare măsură raportul de forţe în lume şi va contribui considerabil la cauza păcii şi la lupta omenirii pentru preîntîmpinarea războiului.

Plenara şi-a exprimat ferma convingere că, în întrecerea paşnică dintre socialism şi capitalism, socialismul va ieşi cu siguranţă victorios.

SPORT

Un nou colectiv sportiv sătesc

Povestea creării colectivului sportiv „Biruinţa" din comuna Valea Dragului, raionul Vidra, este simplă şi... recentă. Ea poate fi redată în cîteva rînduri...

...Intr-o după amiază, prin luna octombrie, mai mulţi tineri din comună s-au strîns pe cîmp şi au început să bată mingea. In jurul lor s-au adunat apoi şi sătenii mai vîrstnici care îi încurajau. Această... demonstraţie sportivă cu balonul rotund a plăcut celor prezenţi şi la sfîrşitul jocului, au început să se sfătuiască cu privire la organizarea unui colectiv care să se preocupe de activitatea sportivă din comună. Pentru aceasta, un tînăr a propus să se ceară sprijinul organizaţiei de partid, organizaţiei de U.T.M. şi U.C.F.S.-ului raional. Zis şi făcut. Peste două zile a avut loc o scurtă şedinţă la care au participat vreo 50 de săteni şi la care au luat parte şi reprezentanţii organizaţiilor arătate mai sus. Mai întîi s-a constituit consiliul de conducere al colectivului sportiv, iar preşedinte a fost ales tov. Gh. Marcu, preşedintele sfatului popular din comună, un pasionat sportiv. De asemenea, adunarea, a aprobat propunerea întovărăşitului Stoica Marin, ca noul colectiv sportiv să se numească „Biruinţa". Apoi s-a alcătuit un plan de muncă care cuprindea: amenajarea unui teren de fotbal şi a unuia de volei, procurarea de echipament şi material sportiv şi, bineînţeles, ca prim obiectiv a figurat înscrierea de membrii în U.C.F.S. Şi ceea ce merită a fi subliniat aci, este că acest plan de activitate a prins viaţă chiar în ziua constituirii colectivului „Biruinţa" şi încă cu rezultate care fac cinste harnicilor săteni din Valea Dragului. Astfel, într-o singură zi au completat adeziunile de membri ai colectivului 200 de săteni care au plătit pe loc cotizaţiile pe un an întreg creîndu-se un fond de 3.200 lei. Cu această sumă s-au cumpărat 2 rînduri de echipament sportiv precum şi alte materiale sportive. Apoi, membrii colectivului au amenajat prin muncă voluntară terenul de fotbal, curăţindu-l de buruieni, au confecţionat bare pentru porţi şi l-au marcat conform regulamentului în vigoare. La fel au procedat şi cu terenul de volei.

...Aşa s-au pus bazele noului colectiv sportiv sătesc „Biruinţa" din Valea Dragului, despre a cărui activitate sîntem siguri că membri colectivului se vor strădui să se spună numai lucruri frumoase.

M. LERESCU

„Intr-adevăr, merită să trăieşti şi să munceşti la voi"

„Ei nu, asta n-o mai cred!" Aceasta şi multe alte asemenea exclamaţii de mirare pot fi auzite deseori în discuţiile pe care ţăranii muncitori din Germania occidentală le poartă cu colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale atunci cînd vin în vizită în R. D. Germană.

Mirarea vizitatorilor faţă de tot ceea ce văd şi aud dovedeşte cît de mincinoasă este politica dusă de guvernul de la Bonn pentru a-i înstrăina pe ţăranii şi muncitorii din Germania occidentală de fraţii lor din R. D. Germană.

Dar în ciuda greutăţilor create de către guvernul de la Bonn, tot mai mulţi ţărani vest-germani vin în vizită în R. D. Germană, pentru a se convinge cu ochii lor de felul cum trăiesc şi muncesc fraţii lor din răsărit. Să lăsăm însă ca să vorbească faptele:

Nu de mult, un grup de ţărani vest-germani au vizitat cîteva comune din raionul Potsdam. Primul popas l-au făcut la întovărăşirea agricolă din comuna Schönermark. In grajdul de vite al întovărăşirii, ţăranii vest-germani l-au întîlnit pe mulgătorul Neumann.

— Cît cîştigi dumneata? a fost prima întrebare pusă de către unul din vizitatori, după ce auzise că acesta are în grijă 26 de vaci şi că producţia medie de lapte lunară obţinută de el este de 4.200 litri.

— 850 de mărci pe lună, iar vara ajung chiar şi la 1.500 mărci, fu răspunsul mulgătorului Neumann.

Mirarea se putea citi limpede pe faţa celui care întrebase, deoarece răspunsul primit nu corespundea deloc cu cele ce li se spuneau de obicei de către autorităţile din Germania occidentală.

Un grup de ţărani întovărăşiţi din Neuendorf, altă comună din raionul Potsdam, au fost întrebaţi de acelaşi ţăran muncitor vest-german.

— Nouă ni se spune că voi, ţăranii de aci, sînteţi obligaţi să vă înscrieţi în întovărăşirile agricole.

— Aceasta nu este adevărat. Noi ne-am înscris de bunăvoie, i-au răspuns întovărăşiţii.

— Bine. Dar nu înţeleg de ce aţi alcătuit întovărăşirea. Nu vă mai rentează să lucraţi ca individuali?

— Ba da, răspunse de data aceasta ţăranul întovărăşit Jäckel. Dar în întovărăşire munca este mult mai uşoară şi mai spornică: lucrările cele mai grele sînt executate cu ajutorul maşinilor moderne; în afară de aceasta lucrînd pe tarlale mari putem aplica regulile agrotehnice cele mai înaintate.

Intrebarea următoare nu s-a lăsat prea mult aşteptată.

— Şi toţi ţăranii gîndesc aci la fel cu dumneavoastră?

— Nu. Incă nu, a răspuns un întovărăşit. Dar din zi în zi numărul celor care înţeleg superioritatea muncii în comun se măreşte tot mai mult.

— Dar puteţi să vă spuneţi deschis părerea în toate problemele gospodăririi treburilor? se auzi o nouă întrebare.

De data aceasta pe chipurile întovărăşiţilor, din Neuendorf apăru un zîmbet larg.

— In toate adunările generale noi ne spunem deschis părerea. Dacă vreunul dintre noi se face vinovat de vre-o neregulă este tras la răspundere în primul rînd de către întovărăşiţi.

— Intr-adevăr, merită să munceşti şi să trăieşti la voi, a răspuns entuziasmat ţăranul vest-german.

— Atunci vino la noi oricînd te hotărăşti, i-a răspuns îndată Roggatz, unul dintre întovărăşiţi.

...Şi astfel, oamenii muncii de pe ogoarele R. D. Germane răspund cu multă răbdare fiecărei întrebări puse de către ţăranii muncitori vest-germani veniţi în vizită la ei. Fiecare vizitator pleacă cu gîndul că ani de zile a fost înşelat de politica mincinoasă a lui Adenauer. Cele văzute în R. D. Germană vorbesc doară grăitor, de la sine, despre viaţa nouă ce înfloreşte aici.

(Din ziarul german „Der Freie Bauer").

Note de călătorie (I)

Vizitînd cîteva unităţi agricole socialiste din R. P. Mongolă

Ing. **DUICĂ SMARAND**

Curiozitatea mea de a cunoaşte tot ceea ce era nou, nu fusese satisfăcută deşi eram de 10 zile în Ulan-Bator, capitala R. P. Mongole şi văzusem transformările petrecute în viaţa acestui popor harnic şi muncitor. Aceasta se datora însă şi faptului că pînă în acel moment nu cunoscusem acea parte a activităţii poporului mongol — şi cea mai de bază — strîns legată de specialitatea mea, şi anume, economia agrară.

Dar iată că într-o dimineaţă friguroasă de octombrie, părăsim Ulan-Bator-ul îndreptîndu-ne spre nord, avînd ca obiectiv precis cîteva unităţi agricole socialiste. După circa 100 de km străbătuţi pe cureaua şerpuită a asfaltului, însoţitorul ne face cunoscut că am intrat în raionul Bainceandamani ce aparţine tot de aimakul central. Ocolim coama unui munte şi coborîm cu viteză. In faţa ochilor se desfăşoară o panoramă, un tablou smălţuit de culoarea gălbuie a stepei alpine îmbrăcată în haină de toamnă, punctată cu mari degetare cenuşii răsturnate — iurtele — printre care răzbat mai semeţe clădirile şcolii, spitalului, centrul administrativ etc. „Este gospodăria agricolă colectivă Zamt", îmi spune însoţitorul. Peste 10 minute oprim maşina în faţa sediului principal al gospodăriei.

Infiinţată în 1938, ea este una din primele unităţi colective din ţară, mîndrindu-se cu dreptul de a fi fost cea mai instructivă şcoală cu caracter social-educativ pentru masa de araţi crescători „înfeudaţi pînă nu de mult". „Am fost lampa aprinsă de partid şi care a luminat calea araţilor" îmi spune preşedintele, un bărbat scurt şi gras nu mai vîrstnic de 34 de ani. „La înfiinţare, eram numai 72 de araţi care totalizau 28 de familii. Iar avutul obştesc se reducea la 15 animale".

„Dar aceasta nu ne-a speriat şi dovada este unde am ajuns astăzi", spune un bătrîn arat care a luat parte împreună cu familia lui la înfiinţarea gospodăriei. Şi pe drept cuvînt, dacă compari trecutul cu prezentul, lucrurile par de necrezut. Totalul familiilor intrate în gospodăria colectivă este azi de 200, iar al membrilor de 350. De la 15 animale cîte au fost la început, astăzi gospodăria colectivă din Zamt are 13.000, excluzînd animalele în proprietate individuală care se cifrează la cîteva mii. Din cele 13.000 de animale proprietate obştească, 100 sînt cămile, 900 cai, 900 vaci, 200 iaci, 500 capre, iar restul peste 10.000 oi.

— Planul valoric al gospodăriei se cifrează la 1.800.000 tugrici. In luna octombrie el era realizat în procent de 92 la sută.

Specializarea pronunţat zootehnică se încadrează perfect în specificul agricol al Mongoliei. Consumul de produse vegetale este foarte redus consumîndu-se îndeosebi carne şi cumîş (lapte de iapă supus unei duble fermentaţii lactice şi alcoolice). Pentru acest fapt, gospodăria cultivă numai 200 ha cu grîu şi zarzavaturi.

In apropiere de sediul gospodăriei agricole colective se găsesc animalele mari reprezentate prin rase locale. Pentru a vizita ferma de oi, zootehnistul mă invită în maşină, care coteşte alături din şosea, alergînd pe pajiştea uscată. Deoarece noţiunea de distanţă are în viaţa mongolului o altă semnificaţie decît la noi — determinată de imensitatea teritorială a ţării — la întrebarea unde este ferma de oi, ţi se răspunde: „Ajungem imediat, sînt numai 60 de km..." Din cele peste 10.000 de oi, împărţite în mai multe ferme, mai mult de jumătate sînt metişi cu Merinosul de Altai. Berbecii rasei amelioratoare, sînt împrumutaţi în sezonul de montă de la S.M.T. „Burgaltai" din regiunea Gobi-Altai. De unde la început producţia oilor locale era de 1,2 kg lînă, acum, prin metisare, aceasta s-a ridicat la 3,2 kg. De asemenea, însămînţarea artificială ca mijloc de ameliorare rapidă a raselor de oi locale, este foarte răspîndită. In cadrul gospodăriei funcţionează 2 centre care însămînţează anual circa 3.000 de oi fiecare. Reîntorşi la centrul gospodăriei, preşedintele ne împărtăşeşte planuri de viitor. „Vom mări suprafaţa cultivată cu grîu iar în ceea ce priveşte dezvoltarea şeptelului, credem că pînă în 1960 vom ajunge la 20.000 de animale proprietate obştească. Şi după trataţia cu tradiţionalul cumîş servit în ceşti mari de porţelan fără mîner, completează: „Dacă veţi mai avea ocazia să ne mai vizitaţi, veţi vedea că ne-am ţinut de cuvînt". Pe o eşarfă de mătase albastră — simbolizînd curăţenia sentimentelor de prietenie care se compară întotdeauna cu albastrul imaculat al cerului mongolian, ţi se oferă o ceaşcă de argint cu lapte (asemănătoare tradiţionalei pîine cu sare de la noi) pe care, după ce o vei bea, va trebui să o aşezi pe piept în dreptul inimii — arătînd simbolic că în inimă le vei păstra prietenia. Clipa despărţirii se apropie. Bun rămas prieteni dragi şi succes deplin în munca voastră creatoare...

Viaţa grea a oamenilor muncii din Brazilia

Ştirile transmise în ultima vreme de către agenţiile de presă aruncă mai multă lumină asupra situaţiei dramatice existente în Brazilia; peste jumătate milion de oameni sînt ameninţaţi să piară de foame în şase state din nordul ţării. Autorităţile aruncă întreaga vină a acestei nenorocite situaţii asupra „secetei catastrofale" care bîntuie în aceste state din luna mai 1957.

Intr-adevăr, seceta a bîntuit pe suprafeţe întinse. Dar nu aceasta este cauza principală a tragediei pe care o trăiesc cele 500.000 de suflete. Mizeria cronică în care se zbat de ani şi ani ţăranii muncitori, iată principalul motiv.

In faţa spectrului foametei, o parte a populaţiei a pornit într-un tragic exod spre regiunile mai fertile — Parana şi Sao-Paulo. Convoaie de oameni cu feţele supte de mizerie se tîrăsc de-a lungul drumurilor prăfuite şi a şoselelor. In cale, unii au „norocul" de a fi angajaţi de către un moşier. Salariul este bineînţeles de mizerie, deoarece bogaţii proprietari de haciendas) au de unde alege.*

Cei care nu găsesc plasament pornesc mai departe împingînd cărucioarele în care şi-au pus cele cîteva boarfe şi copiii. Fructele putrezite sînt culese şi zeama lor înlocuieşte laptele pentru copiii înfometaţi. In localităţile Sao-Luiz-do-Maranheio, Recife, Fortaleza şi altele, aceste convoaie au primit numele simbolic de „Marşuri ale foametei".

La Caninde, un oraş cu o populaţie de 50.000 locuitori din Statul Cerea, 4.000 de muncitori agricoli şomeri de vreme îndelungată au luat cu asalt magazinele de alimente şi clădirile autorităţilor. Incidente asemănătoare au avut loc şi în numeroase localităţi din statul Paraiba, la est de statul Cerea. Sute de copii din acest stat au murit pînă acum de foame.

In cîteva state, autorităţile au luat hotărîrea de a înfiinţa aşa numitele „şantiere naţionale" pentru a da de lucru ţăranilor ale căror recolte au fost distruse de secetă. Salariile nefiind însă plătite timp de peste 4 luni, muncitorii s-au revoltat. La Caninde, Patos, Santana, Acude, Curema, Maedgua, primarii au cerut întărirea considerabilă a forţelor poliţieneşti pentru a putea împiedica eventualele răzmeriţe. In alte oraşe, prefecţii şi reprezentanţii administraţiei centrale braziliene au fugit de frica revoltei. Alimentele au ajuns la preţuri neînchipuit de mari. Ajutoarele trimise de guvern sînt — după însăşi declaraţiile oficialităţilor din aceste state — „tragic de disproporţionate faţă de numărul flămînzilor". Datorită corupţiei, care înfloreşte nestingherită, pînă şi aceste ajutoare neînsemnate sînt mai întîi dijmuite de fel de fel de „notabilităţi" şi de oamenii lor de încredere.

Aceasta este situaţia din Brazilia, ţara unde stăpînirea trusturilor nord-americane a adus poporului muncitor numai mizerie şi foamete.

*) haciendas = moşie.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".